

การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
ที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ
ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

นางสาววรรณลภา โตแดง
รหัสนักศึกษา 5817502002

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสยาม
ปีการศึกษา 2565

A study of Academic Administration of Primary School under the Educational office Bangkok Metropolitan Authority with the Ordinary National Test (O-NET) score higher than the National Test in Every Subject

Wanlapa Todang
Student ID 5817502002

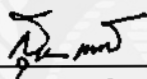
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Education in
Educational Administration and Leadership
Graduate School Siam University
Academic Year 2022

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET)
สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
นามผู้วิจัย นางสาววรรณละภา ไตแดง
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอດ ที่ปรึกษาหลัก

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการ
ศึกษา

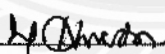

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิตา รัชพลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเรือดรีหญิง สุภัทรา เอื้อวงศ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จอมพงศ์ มงคลวนิช)

กรรมการ/ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอດ)

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET)
สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

โดย : นางสาววรรณลภา โตแดง

ชื่อปริญญาบัตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : บริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอด)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการวิจัยประเภทสำรวจ โดยมีประชากรการวิจัย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 89 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 89 คน และ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 712 คน จาก 89 โรงเรียน มีเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการวางแผนงานวิชาการสถานศึกษา โรงเรียนจัดทำแผนงานวิชาการ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ดำเนินการตามกระบวนการนิเทศภายใน ด้านการวัดประเมินผลการเรียน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ สร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา กำหนดให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนร่วมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ให้คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ กำหนดบทบาทของผู้บริหารต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาพบเล็กน้อย ได้แก่ ด้านการวางแผนงานวิชาการ งบประมาณไม่เพียงพอ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ไม่ใช่เทคนิคการนิเทศที่หลากหลาย ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ งบประมาณการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน เครื่องมือในการนิเทศไม่เป็นมาตรฐาน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ไม่กำหนดแนวทางการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ขาดงบประมาณ

สนับสนุนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ขาดการสนับสนุนในด้านต่างๆ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาไม่ชัดเจน และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ บุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

คำสำคัญ: การดำเนินงานวิชาการ, โรงเรียนประถมศึกษา, การทดสอบระดับชาติ (O-Net).

Abstract

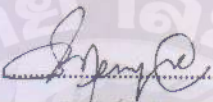
Title : A study of Academic Administration of Primary Schools Under the Auspice of Bangkok Metropolitan Administration with the Ordinary National Test (O-NET) score higher than the National Test in Every Subject

Researcher : Miss Wanlapa Todang

Thesis : Master of Education

Program : Educational Administration and Leadership

Advisor :

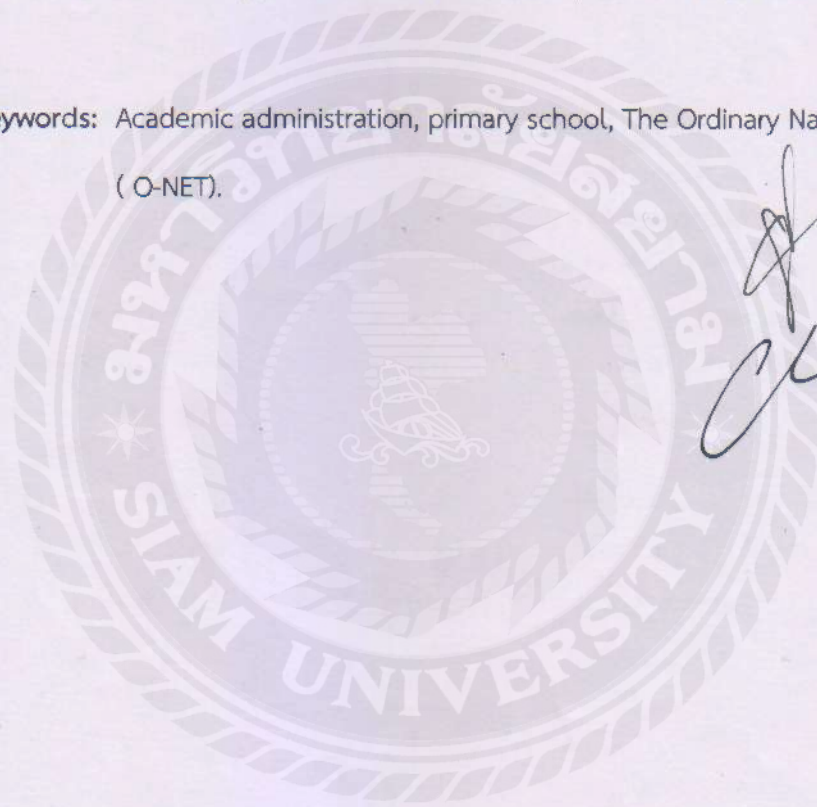

.....
(Assoc. Prof. Dr. Boonmee Nenyod)

The objectives of this study were to study states and problems of the academic administration of primary schools under the auspice of Bangkok Metropolitan Administration with the Ordinary National Test (O-NET) score higher than the National Test score in every subject. The population of this study were 89 school directors, 89 deputy directors in academic affairs, and 712 heads of subject areas from 89 schools. The instrument used was the questionnaire and data were analyzed by using percentage.

The research results showed with regard to school academic procedure, academic plans were formulated and prepared. In term of school curriculum management, the school curriculum was developed and reformed, while in - school supervisory were approached for academic supervision, and the guidelines were determined for measurement and evaluation. Technology, innovation, and learning resource management were created, developed and utilized. In term of research for educational quality development, the policies on classroom research were employed. With regard to community participation in promoting school academic strength, school board members were promoted to participate in learning activities. Finally, administrative roles through quality assurance were determined for school quality assurance and academic procedure. With regard to problem occurring in some school, data showed that budget were inadequate in academic planning, while in school curriculum management, supervisory techniques were inappropriate, and budget

spent for instructional activities were inadequate in instructional management. In term of in - school supervision, the quality of supervisory instruments were unstandardized, while in measurement and evaluation, lack of guideline for results utilization. With regard to technology, innovation, and learning resources development, budget was inadequate, also lack of supporting in research for educational quality development, while the unspecified roles of school board members was found in community participation in promoting school academic strength. Finally, lack of evaluating skills among personnel in school quality assurance procedure.

Keywords: Academic administration, primary school, The Ordinary National Test (O-NET).

[Handwritten signature]

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่ดีและเป็นประโยชน์ ต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเรือตรีหญิง สุภัทรา เอื้อวงศ์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย และ รองศาสตราจารย์ ดร.จอมพงศ์ มงคลวนิช กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.นลินี สุตเศวต ดร.กมลวรรณ โล่ห์สิวานนท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ผู้สอนประจำหลักสูตร ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม และสาขาวิชาอื่น ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดวิชาความรู้อันมีค่าให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้เป็นครูคนแรก ผู้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจ อันสำคัญของชีวิต ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว ญาติพี่น้องของผู้วิจัยที่ห่วงใย และเป็นกำลังใจด้วยดี เสมอมา และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ตลอดจนบุคลากรเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ และช่วยเหลือประสานงานให้งานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี และขอบคุณไปยังเพื่อน นักศึกษาทุกคน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์

คุณงามความดีและคุณประโยชน์ใด อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแต่ คุณบิดา-มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ตลอดจนสถาบันการศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา/สร้างองค์ความรู้ ที่มีส่วนในการศึกษา การอบรม จนทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการศึกษา และมีความก้าวหน้า ในวิชาชีพมาจนถึงปัจจุบัน

วรรณละภา โตแดง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	๗
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	9
บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การบริหารงานวิชาการ	11
ขอบข่ายและภารกิจการดำเนินงานวิชาการของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	20
สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์พิจารณาตาม เพศ อายุ ตำแหน่งปัจจุบัน วุฒิทางการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน โดยใช้ค่าร้อยละ	49
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	51
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	109
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	132
อภิปรายผล	138
ข้อเสนอแนะ	147
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	148
บรรณานุกรม	149
ภาคผนวก	
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	154
ข แบบสอบถามในการวิจัย	156
ค รายชื่อโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในปีการศึกษา 2562	171
ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	175
จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	181
ประวัติผู้ทำวิจัย	183

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
2. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
3. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ	51
4. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในด้านการวางแผนงานวิชาการ เรื่อง การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ	53
5. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ เรื่องการทำแผนงานวิชาการ	55
6. วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ...	57
7. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา เรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	58
8. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา เรื่องการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้	60
9. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา เรื่องการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา เรื่องการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	64
11. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา เรื่องการรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	66
12. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา เรื่องการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา	68
13. วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา	70
14. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ เรื่องการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	72
15. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ เรื่องการบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ	75
16. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ เรื่องการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17. วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหาร การจัดการเรียนรู้	79
18. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียน เรื่องวิธีการนิเทศภายในโรงเรียน	80
19. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียน เรื่องกระบวนการนิเทศภายใน	82
20. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียน เรื่องบทบาทผู้บริหาร	84
21. วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียน	86
22. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่อง แนวทางการวัดและประเมินผล	87
23. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่อง บทบาทผู้บริหารต่อการวัดผลประเมินผลการเรียน	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
24. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่อง ผลของการวัดและประเมินผลการเรียน	91
25. วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียน	92
26. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เรื่องแนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	94
27. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เรื่อง การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	97
28. วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	99
29. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	100
30. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
31. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กับงานวิชาการ เรื่องระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา	104
32. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กับงานวิชาการ เรื่องบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา	106
33. วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กับงานวิชาการ	107
34. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยรวมและรายด้าน	109
35. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ	111
36. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา	113
37. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหาร การจัดการเรียนรู้	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
38. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการ ภายในโรงเรียน	119
39. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียน	121
40. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	123
41. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	125
42. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	127
43. วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กับงานวิชาการ	130

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1. กรอบแนวคิดการวิจัย 41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนก่อให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างการพัฒนาทางด้านวัตถุและการพัฒนาทางด้านจิตใจระหว่างการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ ระหว่างการให้ความสำคัญกับวิทยาการสมัยใหม่และวัฒนธรรมนอกชุมชนกับภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐจะต้องพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ระบุไว้ในหมวดที่ 5 มาตราที่ 54 วรรคสาม ที่ว่ารัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและการดำเนินการตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย

โรงเรียนเป็นองค์กรที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา ผู้บริหารก็เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียน ในการบริหารโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นตัวบ่งชี้ว่าการจัดการศึกษาหรือการบริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จหรือไม่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ วิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมสนับสนุนครู ให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดผลตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ถึงมาตรา 30 ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนและกระบวนการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน โดยสรุปว่า บทบาทสำคัญของสถานศึกษายึดหลักการตอบสนองผู้เรียน โดยยึดว่า ผู้เรียนทุกคนต้องมีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ ถือผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด เน้นการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เหมาะสมกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน มีการประเมินการพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติและพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

การวัดและการประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองที่ดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขโดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลงมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างสงบสุข ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ซึ่งมุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ความสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ ,2562)

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ได้ระบุไว้ว่า การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดที่เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว และมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย โดยได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารสถานศึกษาไว้ 4 งาน คือ งานบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารงานทั่วไป ในการบริหารงานทั้ง 4 ฝ่ายที่กล่าวมานี้ งานบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา เป็นงานที่จะทำให้ให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ของสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารที่จะบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเข้าใจขอบข่ายงานวิชาการ เข้าใจปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และสามารถหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ต่อไป

ดังนั้น งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น เพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาตามที่สถานศึกษาได้วางไว้ โดยที่นักเรียนมีความรู้ มีจริยธรรมและคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่สถานศึกษาได้วางไว้ การบริหารงานวิชาการจึงเป็นการบริหารที่สำคัญที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรรับผิดชอบให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก ๆ ของการบริหารสถานศึกษา เพราะหน้าที่หลักของสถานศึกษา คือ การให้บริการทางวิชาการกับผู้เรียน ผู้บริหารจึงเป็นผู้นำที่ทำงานร่วมกับครูผู้สอน มีการให้คำแนะนำ กระตุ้นเตือน และให้กำลังใจกับครูผู้สอน โดยในการพิจารณาคุณภาพของการจัดการศึกษาในสถานศึกษานั้นอาจพิจารณาได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักเรียน พฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน กระบวนการที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ นี้มาจากการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการบริหารงานวิชาการ

นับตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการได้กระจายอำนาจการดำเนินการสร้างหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การตัดสินได้ - ตก และการอนุมัติสำเร็จการศึกษาเป็นอำนาจของโรงเรียน ทำให้เกิดความหลากหลายในทางปฏิบัติเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อเป็นการควบคุมและรักษาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน กระทรวงศึกษาธิการจึงดำเนินการจัดการให้มี การประเมินคุณภาพการศึกษาแห่งชาติขึ้นพื้นฐาน ซึ่งในปี พ.ศ.2548 เป็นปีแรกที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การมหาชนเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพใช้ประโยชน์ทรัพยากรและบุคลากรได้สูงสุด มีความเป็นอิสระและหน้าที่ขึ้นอยู่กับสายการบริหารของหน่วยงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบการจัดการศึกษาจึงมีความเป็นกลาง เป็นสถาบันที่มีการกำหนดหลักการ นโยบาย มาตรการและเป้าหมาย โครงสร้างการบริหาร และการดำเนินกิจการ ความสัมพันธ์กับรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บุคลากร การเงิน การตรวจสอบ และการประเมินผลที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งสถาบันเพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย และให้บริการ ทางด้านการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย พัฒนา และให้บริการทางการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและระดับนานาชาติ

สำหรับในปีการศึกษา 2560 นั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 กลุ่มสาระ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ไม่ได้ทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) กำหนดให้สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการประเมินคุณภาพผู้เรียน โดยมีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการดำเนินงานดังกล่าว

กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีระเบียบการปกครองตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่มาจากกรเลือกตั้งและเป็นผู้กำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครและตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษามีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนาเด็กในกรุงเทพมหานครให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพทั้งในด้านของความรู้และคุณธรรมและมีทักษะในการดำรงชีวิตโดยสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2556 – 2575) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ดังนี้ 1) มหานครปลอดภัย 2) มหานครสีเขียว สะดวกสบาย 3) มหานครสำหรับทุกคน 4) มหานครกะทัดรัด 5) มหานครประชาธิปไตย และ 6) มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร , 2559)

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้การดูแลและการบริหารจัดการของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการปกครองลักษณะพิเศษแบบท้องถิ่น สังกัดกระทรวงมหาดไทย โดยมีสำนักการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบดูแลด้านการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจัดการศึกษาในหลายลักษณะ ได้แก่ โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือโรงเรียนขยายโอกาส โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาลศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะที่เป็นพื้นฐานของการเรียนในแต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมกับวัย เพื่อสร้างองค์ความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีความรู้ พัฒนาได้เต็มศักยภาพของผู้เรียน เป็นผู้มีคุณธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ แต่จากผลการประเมินความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนและผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครพบว่าการจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านวิชาการยังไม่ได้มาตรฐานในระดับที่สูงมากนัก คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนยังไม่สูงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ควร ในเรื่องการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ การเรียบเรียงความคิด กระบวนการต่าง ๆ ของผู้เรียนสำหรับมาตรฐานของการศึกษาในระดับนี้ ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควรสำหรับใช้ในการศึกษาในระดับสูงต่อไป (สำนักการศึกษา , การประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร , 2559)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาจากผลคะแนนสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O – NET (Ordinary National Educational Test) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ว่ามีการบริหารงานวิชาการอย่างไรจึงสามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านในระดับประเทศได้ เพราะโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบไปด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ในการสอบ O – NET (Ordinary National Educational Test) ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยเนื้อหาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2551 มีวิชาหลักทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ แต่ละวิชาวัดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดและทักษะเชิงกระบวนการ และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และสังกัดอื่นหลายแห่งก็จะใช้ผลการทดสอบเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วย และเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของผู้เรียนและแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาให้กับเยาวชนของประเทศชาติต่อไป

1.2 คำถามวิจัย

1. การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นอย่างไร
2. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยใช้ขอบข่ายแนวทางการบริหารงานวิชาการ 9 ด้าน (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2554) ประกอบด้วย

- (1) การวางแผนงานวิชาการ
- (2) การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
- (3) การบริการการจัดการเรียนรู้
- (4) การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
- (5) การวัดผลประเมินผลการเรียน
- (6) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
- (7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (8) การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
- (9) การประกันคุณภาพศึกษากับงานวิชาการ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 89 โรงเรียน (ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2563) จำนวนประชากร 890 คน

1.5 นิยามศัพท์

1. การดำเนินงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมการเตรียมการ การดำเนินงาน และการติดตามผล การปฏิบัติงานบริหารงานวิชาการ 9 ด้าน ประกอบด้วย

- (1) การวางแผนงานวิชาการ
- (2) การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
- (3) การบริการการจัดการเรียนรู้
- (4) การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
- (5) การวัดผลประเมินผลการเรียน
- (6) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
- (7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (8) การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
- (9) การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

1.1. การวางแผนงานวิชาการ เป็นการรวบรวมข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ นักเรียน บุคลากร จัดทำแนวนโยบายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการ จัดทำแผนงานวิชาการมีความสำคัญและจำเป็นในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ แผนงานวิชาการ

1.2 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการบริหารการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดโรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ การนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การรายงานการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

1.3 การบริการการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ตัวผู้เรียน เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นตัวเร้า และการกระทำหรือการตอบสนอง ซึ่งการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย การบริการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริการการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน การจัดการศึกษาพิเศษ

1.4 การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพราะการนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานต่าง ๆ

1.5 การวัดผลประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ เพียงใด เพื่อให้ผู้สอนได้นำไปพิจารณาหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่อง และจุดอ่อนด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลการศึกษา โดยใช้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

1.6 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ใช้สื่อสารระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนเพื่อให้การสร้างความรู้เป็นไปได้อย่างสะดวก สร้างความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ประกอบด้วย แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการวิจัยโดยมุ่งหวังเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นรูปแบบของการวิจัยจึงเป็นลักษณะการวิจัยในชั้นเรียน

1.8 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยการให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนรู้ บทบาทในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา บทบาทในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา และบทบาทในฐานะเครือข่ายผู้ปกครอง

1.9 การประกันคุณภาพศึกษากับงานวิชาการ การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่จัดให้สถานศึกษาต้องเข้ารับการประเมินตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในหน่วยงาน มีการจัดทำ การประเมินตนเองก่อนเข้ารับการประกันคุณภาพการศึกษา สมศ.

2. โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) เฉลี่ย สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 100 โรงเรียน (ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2560)

3. ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการของโรงเรียนที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในการบริหารงาน และดำเนินการเกี่ยวกับงานวิชาการของโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) เฉลี่ย สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

4. หัวหน้ากลุ่มสาระ หมายถึง ข้าราชการที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ในการดูแลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระที่รับผิดชอบ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย หัวหน้ากลุ่มสาระคณิตศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ หัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของโรงเรียนที่มีผลคะแนนสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

5. การสอบทางการศึกษาระดับชาติ O – NET (Ordinary National Educational Test)

หมายถึง การทดสอบของสถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (สทศ) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ โดยใช้แบบทดสอบจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยจะใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา นำไปปรับใช้ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการดำเนินงานด้านงานวิชาการ ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานวิชาการ
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
 - 1.3 หลักการบริหารงานวิชาการ
 - 1.4 กระบวนการบริหารงานวิชาการ
 - 1.5 ขอบเขตของงานวิชาการ
2. ขอบข่ายและภารกิจการดำเนินงานวิชาการของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
 - 2.1 การวางแผนงานวิชาการ
 - 2.2 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.3 การบริหารจัดการการเรียนรู้
 - 2.4 การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
 - 2.5 การวัดผลประเมินผลการเรียน
 - 2.6 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
 - 2.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - 2.8 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
 - 2.9 การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ
3. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. บริหารงานวิชาการ

1.1 แนวคิดการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักสถานศึกษา เป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาอีกด้วย จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยได้ศึกษาส่วนของความหมายของการบริหารงานวิชาการ ความสำคัญของงานวิชาการ หลักการบริหารงานวิชาการ กระบวนการบริหารงานวิชาการและขอบข่ายของงานวิชาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการบริหาร คือ ต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาที่ชัดเจน ต้องมีวิธีการในการบริหารงานวิชาการและมีการวัดผลประเมินผล

ถนอมรัตน์ สิทธิเสนี (2550) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า กิจกรรมทุกชนิดที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน การจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนเกี่ยวกับหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน ประกันคุณภาพ วิจัยเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพ

พัทธ์ธีรา รัตนชัย (2550) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า การบริหารกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นภารกิจของสถานศึกษา ที่นำสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ เข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการ และต้องมีความชัดเจน และเข้มแข็ง เนื่องจากงานวิชาการเป็นชี้มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษา

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550) ให้ความหมายของบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาว่า เป็นกิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการประเมินผล การจัดการเรียนรู้เพื่อให้พัฒนาดียิ่งขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเกิดประโยชน์กับผู้เรียน

จากความหมายของการบริหารงานวิชาการ สรุปว่า บริหารงานวิชาการหมายถึง บริหารอย่างมีเป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา มุ่งจัดกิจกรรมเกี่ยวกับผู้เรียนในด้านของหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และสื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

1.2 ความสำคัญงานบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นเพียงองค์ประกอบที่จะทำให้อาณาเขตทางการศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยครบถ้วน เพราะหน้าที่ของสถานศึกษา คือการให้ความรู้แก่นักเรียน คุณภาพของโรงเรียนจะสามารถพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการ งานวิชาการจึงเป็นงานที่มีความสำคัญในการจัดระบบงานของสถานศึกษาให้มีความรัดกุม และมี

การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการหลายท่านให้สำคัญของงานวิชาการไว้ดังนี้

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547) มีความเห็นว่า การบริหารงานวิชาการผู้บริหารต้องให้ความสำคัญมากที่สุด งานโดยรวมเป็นดังนี้

1. สิ่งสำคัญการศึกษาที่สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายภารกิจต่าง ๆ ชัดเจน จนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. งานที่บอกถึงความสำเร็จในการบริหารงานสถานศึกษาของผู้บริหาร โดยงานวิชาการต้องมีความโดดเด่น เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งเป็นผลประโยชน์สูงสุดที่จะต้องเกิดกับผู้เรียน
3. เน้นบริการทางการศึกษา หน่วยงาน หรือสถานศึกษา มีหน้าที่จัดบริหารแก่ผู้เรียน โดยมุ่งให้ได้ความรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคมโดยรวม
4. เป็นการแสดงออกถึงองค์ความรู้ทางวิชาชีพ งานวิชาการในศาสตร์สาขาใดก็ตามจะต้องแสดงลักษณะเฉพาะขององค์ความรู้ออกมาได้ชัดเจน หน่วยงาน หรือสถานศึกษาแต่ละระดับจะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานตรงตามศักยภาพ และใช้องค์ความรู้ที่มีอยู่ให้มากที่สุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) กล่าวว่า การใช้เวลาในการบริหารงาน การให้ความสำคัญกับสถานศึกษา งานในความรับผิดชอบดูแลของผู้บริหาร สามารถแบ่งแยกงานออกเป็น 7 ประเภท พบว่าการบริหารงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40 การบริหารงานบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 20 การบริหารกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 20 การบริหารงานการเงิน งานอาคารสถานที่ การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน และการบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5 จากการบริหารงานทั้ง 7 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการมากที่สุด และกำหนดสัดส่วนความสำคัญไว้มากที่สุดเมื่อเทียบกับงานอื่น ๆ

มยุเรศ โคตรชมพู (2550) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นกระบวนการที่สำคัญและเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะเด่นชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ ส่วนงานด้านอื่น ๆ มีความสำคัญในลักษณะที่เป็นงานที่สนับสนุนเพื่อให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญกับงานวิชาการเป็นอันดับแรก โดยมีความมุ่งให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การบริหารสถานศึกษาจะมีมาตรฐานมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการมีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา

อุณากรรณ สนวนมะม่วง (2553) กล่าวว่า การบริหารวิชาการมีความสำคัญมาก เพราะเป็นกิจกรรมที่จัดการเกี่ยวกับงานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวัดผลประเมินผลการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การนิเทศการศึกษา การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการ

แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ที่สร้างเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม และคุณสมบัติที่ต้องการเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี

จากความสำคัญของงานวิชาการ สรุปได้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด ใช้เวลาในการบริหารงานมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องบริหารงานวิชาการ เพื่อให้เกิดคุณภาพและประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรกและให้การสนับสนุน ส่งเสริม และติดตามการทำงานของครูเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.3 หลักการงานบริหารวิชาการ

ในการบริหารงานวิชาการจะต้องอาศัยหลักการ เพื่อช่วยให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนั้นบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงหลักการในการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้กล่าวถึงขอบเขตของงานวิชาการดังนี้

1. พัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
2. วางแผนงานวิชาการ
3. จัดการเรียนการสอน
4. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
5. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้
6. วัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน
7. วิจัยเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
8. นิเทศการศึกษา
9. แนะนำ
10. พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน มาตรฐานการศึกษา
11. ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
12. ส่งเสริมร่วมมือการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
13. ส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการให้บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันจัดการศึกษา
14. ทำระเบียบและแนวปฏิบัติงานวิชาการของสถานศึกษา
15. คัดแบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี

พรชนก ต่ายหัวดวง (2550) ได้กล่าวไว้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการ คือ การจัดทำแผนงานวิชาการ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือนโยบายหลักของสถานศึกษา การร่วมมือกันทำงานและการกระจายอำนาจ มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิชาการ

สุรียันต์ อินทเจริญศานต์ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการเป็นเทคนิควิธีการของผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติเพื่อพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพของการศึกษา

ชุมพล ผุ่งใหญ่ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า หลักการบริหารการศึกษาจะต้องบริหารงานตามความแตกต่างของบุคคล และความแตกต่างทางความสามารถของบุคลากร มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ระดับปฏิบัติการ การจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารงานโดยมีอาชีพและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

สมชาย ชูเลิศ (2553) ได้กล่าวว่า หลักการในการบริหารงานวิชาการนั้น ผู้บริหารจะต้องใช้หลักการกระจายอำนาจให้กับบุคลากรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน ลดหลั่นตามหน้าที่ของแต่ละบุคคลโดยที่ผู้บริหารต้องใช้หลักการทางประชาธิปไตยในการดำเนินการ ผู้บริหารต้องคอยกระตุ้นให้ครูและบุคลากรมีความกระตือรือร้น ขยันขันแข็ง สอนอย่างมีประสิทธิภาพและสนใจในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ โดยที่ผู้บริหารต้องปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ครู รวมทั้งต้องมีเสรีภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิผลที่แท้จริง

อำนาจ มีสมทรัพย์ (2553) กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจะประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ และด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้ให้ขอบข่ายของงานวิชาการดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการเรื่องแผนการปฏิบัติงานวิชาการ โครงการสอน เนื้อหา สอนและบันทึกหลังสอน
2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านเวลาเรียน ตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียนตามที่ การปรับปรุงการเรียนการสอน และการทดลองปฏิบัติที่สามารถปฏิบัติได้จริงและเกิดผลแก่ผู้เรียน
3. การบริหารงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมหลักสูตรการจัดสื่อการเรียนการสอน จัดห้องสมุดและให้การนิเทศเพื่อเอื้อต่อการศึกษาของผู้เรียนโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำและนำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการช่วยในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า หลักการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดทำแผนการบริหารงานวิชาการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือนโยบายหลักของสถานศึกษา และผู้บริหารบริหารงานโดยการกระจายอำนาจการบริหารงานลงไปสู่บุคคลตามลำดับขั้น เพื่อให้บุคคลทุกคนได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.4 กระบวนการบริหารงานวิชาการ

กระบวนการบริหารงานวิชาการเริ่มต้นจากการวางแผนก่อนการดำเนินงานซึ่งผู้บริหารต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายและวางแผนในด้านวิชาการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้บริหาร และสอดคล้องกับหลักสูตร โดยครูมีส่วนร่วมในการวางแผน จากนั้นจึงเริ่มดำเนินงานซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผู้บริหารต้องจัดและดำเนินงานรวมทั้งควบคุมดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ และสุดท้ายคือขั้นส่งเสริมควบคุมติดตามผลการดำเนินงานวิชาการเพื่อให้ได้มาตรฐานวิชาการ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ , 2543) โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนนักวิชาการหลายท่านอธิบายถึงกระบวนการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึง กระบวนการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลว่าต้องนำหลักการ ว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เรียกโดยทั่วไปว่า หลักธรรมาภิบาลมาบูรณาการในการบริหารและจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนในฐานะที่เป็นนิติบุคคล ด้วยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักของความคุ้มค่า

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดว่า การบริหารจัดการสถานศึกษา มีหน้าที่ให้บริหารด้านการจัดการศึกษาให้กับประชาชน และสถานศึกษาที่เป็นสถานศึกษาของรัฐ จึงนำหลักการของการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เรียกว่า หลักธรรมาภิบาล มาบูรณาการในการบริหารการจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนที่เป็นนิติบุคคล หลักการนั้นได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

ธวัช ดารารัตน์ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการ คือการวางแผนงานวิชาการ การกำหนดเป้าหมายและการตัดสินใจในเลือกแนวทางที่ดีที่สุดในการปฏิบัติไว้ล่วงหน้าเพื่อการดำเนินงานวิชาการ

อำนาจ มีสมทรัพย์ (2553) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เป็นงานที่มีความละเอียดรอบคอบงานต่าง ๆ เป็นวงกว้าง การบริหารงานถ้าจะให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้บริหารและครูต้องทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ต้องเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ยุกตนันท์ หวานฉ่ำ (2555) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการ คือ กระบวนการในการทำงาน โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นระบบในสถานศึกษาที่ดำเนินการ 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การวางแผนการดำเนินงาน การพัฒนาหรือการวางแผนกลยุทธ์ แล้วนำแผนไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย การประเมินผลระหว่างการทำงานเป็นการติดตามการดำเนินงาน และมีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดงานตลอดจนการรายงานผลการดำเนินงาน

1.5 ขอบเขตของงานวิชาการ

งานวิชาการมีขอบข่ายครอบคลุมเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดทำเนื้องานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล รวมทั้งติดตามผลและสื่อการสอนรวมไปถึงการพัฒนาการจัดการสอน ตลอดจนดำเนินกิจการของโรงเรียนจะต้องเป็นไปตามหลักสูตรและระเบียบวิธีการของการเรียนการสอน จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมทุกระยะ ด้วยการจัดเนื้อหา วิชาการเรียนที่ทันสมัย มีการเพิ่มวิชาใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ผลที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่าง แท้จริงนั้นจะเกิดขึ้นมาจากการเรียนการสอนดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนหลักสูตร มีความจำเป็นต้องอบรมครู ที่จัดการเรียนการสอนด้วย เพราะการใช้หลักสูตรของโรงเรียนจะโยงไปถึงการจัดตารางสอน การจัดชั้น เรียน วิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและการประเมินผลการสอนด้วย (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ , 2553) นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงขอบข่ายของการ บริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา (2545) ได้เสนอขอบข่ายงาน ด้านการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 - 1.1 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.2 บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 1.3 นิเทศเพื่อการพัฒนาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
 - 1.4 ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา และรายงานผลใน กั้นเขตพื้นที่การศึกษารับทราบ
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 2.1 จัดทำแผนจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม
 - 2.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ ยึดหยุ่นตามความเหมาะสมในด้านเวลาและสาระ การเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 2.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย การปฏิบัติจริง จากแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ ใช้การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของการจัด กระบวนการเรียนรู้
 - 2.4 ให้ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชนและสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กระบวนการเรียนรู้
 - 2.5 ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และต่อเนื่อง

3. การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน
 - 3.1 มีการกำหนดระเบียบการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
 - 3.2 จัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบของการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา
 - 3.3 จัดการวัดผล ประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ เทียบโอนผลการเรียน และอนุมัติผลการเรียน
 - 3.4 ให้มีการประเมินผลการเรียนในทุกช่วงชั้น และจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
 - 3.5 จัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล
 - 3.6 จัดให้มีการเทียบโอนผลการเรียนโดยแต่งตั้งคณะกรรมการการเทียบโอน

จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการตรวจสอบและใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน
4. การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
 - 4.1 จัดให้มีการจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา
 - 4.2 สนับสนุนส่งเสริมระบบประกันคุณภาพในระดับหน่วยงานภายในสถานศึกษา
 - 4.3 กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
 - 4.4 ปรับปรุงพัฒนา ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการจัดการศึกษา
 - 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผลิตพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสมเพื่อการศึกษา
 - 5.2 จัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและนักเรียนได้ใช้อย่างเพียงพอและหลากหลาย
6. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
 - 6.1 จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้พอเพียงและต้องสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้
 - 6.2 ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - 7.1 ส่งเสริมและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ให้ครูทำวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน การจัดการกระบวนการเรียนรู้มีการใช้สื่อและอุปกรณ์มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

7.2 รวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

8. การส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ

8.1 ดำเนินการเสริมความรู้และประสบการณ์ให้ชุมชน โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น

8.2 การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนสามารถเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการโดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น

8.3 สนับสนุนและช่วยเหลือให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกันระหว่างชุมชน โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภทต้องดำเนินการให้ประสบความสำเร็จทั้ง 5 ด้าน มีขอบเขตงานวิชาการ 12 ด้าน ดังนี้

1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. พัฒนาการจัดการเรียนรู้
3. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการเทียบโอน
4. ทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี
6. พัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. นิเทศการศึกษา
8. แนะนำการศึกษาต่อ
9. พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. ให้ความรู้แก่ชุมชน
11. ขอความร่วมมือพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. ส่งเสริมสนับสนุนบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น

มณีรัตน์ ภิญโญภาพสกุล (2549) กล่าวถึง ขอบเขตงานวิชาการไว้ดังนี้ คือ

1. การจัดการหลักสูตรและการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์และการจัดทำหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การวางแผนการดำเนินงานวิชาการ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดทำตารางสอน การกำหนดผู้สอน ในรายวิชา การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมตามหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกหลักสูตร
3. การจัดสื่อและวัสดุ เพื่อการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดการดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ สื่อ ห้องสมุด นวัตกรรม

4. การนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาครู การประชุมทางวิชาการ

5. การวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย การวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน การประเมินผลการสอนของครู การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

สรุปได้ว่า ขอบข่ายงานวิชาการนักวิชาการการศึกษาและองค์กรทางการศึกษาสรุปได้ ขอบข่ายงานครอบคลุมหลายด้านอันจะก่อให้เกิดประโยชน์และส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและผู้เรียนโดยผู้วิจัยได้สนใจศึกษาถึงขอบข่ายงานวิชาการของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครทั้ง 9 ด้าน ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ
 - 1.1 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ
 - 1.2 การจัดทำแผนงานวิชาการ
2. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.1 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้
 - 2.3 การนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.5 การรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.6 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา
3. บริหารจัดการการเรียนรู้
 - 3.1 การบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 3.2 การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 3.3 การจัดการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน
 - 3.4 การจัดการศึกษาพิเศษ
4. การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
 - 6.1 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี
 - 6.2 การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
9. การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

2. ขอบข่าย ภารกิจการดำเนินงานวิชาการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554) ได้ให้ขอบข่ายงานวิชาการ ไว้ 9 ด้าน ดังนี้

1. งานวางแผนงานวิชาการ
 - 1.1 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ
 - 1.2 การจัดทำแผนงานวิชาการ
2. งานบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.1 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้
 - 2.3 การนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.5 การรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.6 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา
3. งานบริหารการจัดการเรียนรู้
 - 3.1 การบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 3.2 การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
 - 3.3 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
 - 3.4 การจัดการศึกษาพิเศษ
4. งานจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
5. งานวัดและประเมินผลการเรียนรู้
6. งานพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
 - 6.1 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี
 - 6.2 การบริหารการจัดการเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. งานทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. งานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ
9. งานประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

สรุปได้ว่า การวิชาการมีขอบเขตที่ครอบคลุมการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การวางแผนงานวิชาการ การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา การบริหารการจัดการเรียนรู้ การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ การทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ จากขอบข่ายของงานวิชาการที่หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครกำหนดดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่ามีความเหมาะสมและ

สอดคล้องกับการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงยึดขอบข่ายงานวิชาการ 9 ด้าน ของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554) เป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

2.1 งานวางแผนงานวิชาการ

การวางแผนงานวิชาการเป็นการรวบรวมข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการนักเรียน บุคลากร จัดทำแนวนโยบายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการ จัดทำแผนงานวิชาการ ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1.1 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ

สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลโดยวิธีที่เหมาะสมและความต้องการในการใช้งานซึ่งมีการตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นในการวางแผนการบริหารงานวิชาการ ข้อมูลสารสนเทศที่ดีต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สามารถตอบสนองผู้ใช้ได้ทันเหตุการณ์ ดังนั้นข้อมูลสารสนเทศจึงมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ในการนำข้อมูลไปประกอบการพัฒนางาน สร้างทางเลือกใหม่ ๆ ในการดำเนินงาน โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และหัวหน้าสายชั้น มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการวางแผนการตัดสินใจกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ข้อมูลสารสนเทศที่โรงเรียนจัดทำขึ้นจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองตลอดจนข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา และนำมาปรับปรุงงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนสามารถศึกษาผลการดำเนินงานของบุคลากรในหน่วยงาน โดยมีข้อมูลสารสนเทศประกอบการชี้แนะ ช่วยเหลือและแก้ปัญหานั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น

ขั้นตอนการจัดทำข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. สำรวจและจัดทำทะเบียนเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ
2. จัดระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารการจัดการศึกษา
3. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการปฏิบัติงาน
4. จัดระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น
5. ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล

2.1.2 การจัดทำแผนงานวิชาการ

การจัดทำแผนงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านวิชาการ การจัดระเบียบ และกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ

ความสำคัญของการจัดทำแผนงานวิชาการ

การจัดทำแผนงานวิชาการ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ จุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลให้มากที่สุด โดยมีความสำคัญคือ

1. การจัดทำแผนโครงการงานวิชาการ จะเป็นตัวกำหนดโครงการ กิจกรรม งานที่ต้องทำในอนาคต
2. โรงเรียนสามารถดำเนินงานตามจุดหมายที่วางไว้

3. ทำให้สามารถพัฒนาโรงเรียนไปตามทิศทางที่กำหนดไว้ และสามารถคงอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ช่วยให้ใช้งบประมาณและทรัพยากรอื่น ๆ ได้อย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด
สรุปได้ว่า การวางแผนงานวิชาการ เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของนักเรียน บุคลากร ประกอบด้วย การจัดทำข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ และการจัดทำแผนงานวิชาการ

2.2 งานบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายบริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน โดยทั่วไปมีการดำเนินการใน 2 ส่วน คือ

1. การดำเนินการระดับสถานศึกษา ดำเนินการโดยองค์การคณะบุคคลในระดับสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ เพื่อพิจารณาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ

2. การดำเนินการในระดับชั้นเรียน ดำเนินการโดยครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความแตกต่างและความต้องการของผู้เรียน

2.2.1 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการทำเอกสารระดับสถานศึกษาโดยคณะบุคคล ได้แก่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการบริหารหลักสูตร และงานวิชาการ โดยหลักสูตรสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ส่วนนำ
2. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
3. คำอธิบายรายวิชา
4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
5. เกณฑ์การจบหลักสูตร

2.2.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้

การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูได้นำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ให้เกิดผล รวมถึงการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียน เพื่อการพัฒนาหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนในห้องเรียน และอำนวยความสะดวกให้ครูสามารถสอนนักเรียนให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สิ่งสำคัญในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ควรดำเนินการดังนี้

1. สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร
2. ประสานองค์คณะบุคคลทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การสนับสนุนในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้
3. การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบเป็นไปตามขั้นตอนที่วางแผนและเตรียมการไว้

4. พัฒนาครูอย่างเต็มที่และจริงจัง ตั้งแต่การอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจทักษะและเจตคติการใช้หลักสูตรอย่างเข้มข้น การสนับสนุนด้านปัจจัยต่าง ๆ การสนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนของครูอย่างหลากหลาย

5. ประสานความร่วมมือ ให้ผู้มีความรู้ ความชำนาญ เพื่อให้การสนับสนุนและพัฒนาครูให้สามารถใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนิเทศการปฏิบัติงานร่วมกับครูอย่างใกล้ชิด

6. การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร ทุกฝ่าย ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะ ๆ

2.2.3 การนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

การนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตร เป็นกระบวนการที่สำคัญที่สถานศึกษาใช้ในการควบคุมคุณภาพโดยใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการติดตาม เช่น การตรวจเยี่ยมและการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน การสอนแนะ (Coaching) การตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ การบันทึกหลังการสอน การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

2.2.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญคือ พิจารณาองค์ประกอบหลักของหลักสูตรที่จะประเมิน พิจารณาหลักเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินออกแบบการจัดเก็บข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้พิจารณาตัดสินใจในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป สำหรับประเด็นในการประเมินนั้น สามารถประเมินได้ทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักสูตร และกระบวนการใช้หลักสูตร และผลจากการใช้หลักสูตร อย่างไรก็ตาม โรงเรียนควรมุ่งเน้นการประเมินส่วนที่เกี่ยวข้องต่อคุณภาพ ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ควรคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ คุณลักษณะของผู้เรียน โรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญโดยนำผลการประเมินระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ เช่น ผลคะแนน NT , O-NET , A-NET มาพิจารณาทั้งผลการประเมินในภาพรวม และผลการประเมิน รายวิชา และรายมาตรฐาน

หากผลการประเมินไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวัง ควรศึกษาวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริง ซึ่งสาเหตุย่อมเกิดมาจากปัจจัยและกระบวนการใช้หลักสูตรนั่นเอง จากนั้นจึงหาวิธีการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร

2.2.5 การรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

เป็นการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของคณะครูและผู้บริหารโรงเรียนเสนอจุดเด่นจุดด้อยที่ต้องพัฒนาความสำเร็จและ/หรือปัญหาของการนำไปใช้ตามองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบ และเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน ชุมชน บรรลุเป้าหมายการศึกษาของชาติต่อไป

ขั้นตอนการรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

- 1) รวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึก ผลการประเมินการใช้หลักสูตรในทุกองค์ประกอบ
- 2) นำผลจากข้อ 1 ไปจัดกระทำตามขั้นตอนกระบวนการประเมินผลทางสถิติ
- 3) จัดทำรายงานการตรวจสอบ ทบทวนหลักสูตร
- 4) เผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนทราบ

2.6 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียน และความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชน โดยรวบรวมข้อมูลจากการประเมินผลตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ประเมินตัวหลักสูตร โดยมีหัวข้อในการพิจารณา เช่น ความครบถ้วนขององค์ประกอบของหลักสูตร ความครอบคลุมเนื้อหาสาระตามมาตรฐานและตัวชี้วัด ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงและค่าน้ำหนัก วิธีการวัดและประเมินผล ฯลฯ
- 2) ประเมินความต้องการจำเป็นในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพของนักเรียนในอนาคต เพื่อนำมาใช้กำหนดโปรแกรมการเรียนและเวลาเรียน
- 3) ประเมินความต้องการของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ชุมชนในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อกำหนดโปรแกรมการเรียน และโครงการต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ดำเนินการใน 2 ส่วน คือ การดำเนินการระดับสถานศึกษา และการดำเนินการในระดับชั้นเรียน โดยประกอบด้วย การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ การติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา และการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

2.3 งานบริหารการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงศักยภาพ พฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลจากการฝึกหรือการปฏิบัติที่ได้รับการเสริมแรงซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ตลอดชีวิต

การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด

ปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) ตัวผู้เรียน (Learner)
- 2) เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นตัวเร้า (Stimulus Situation)
- 3) การกระทำหรือตอบสนอง (Action หรือ Response)

2.3.1 การบริหารการจัดการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกระบวนการจัดที่หลากหลาย ได้แก่

- 1) กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- 2) กระบวนการสร้างความรู้
- 3) กระบวนการคิด
- 4) กระบวนการทางสังคม
- 5) กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา
- 6) กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
- 7) กระบวนการปฏิบัติลงมือทำจริง
- 8) กระบวนการจัดการ
- 9) กระบวนการวิจัย
- 10) กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง
- 11) กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

2.3.2 การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความถนัด วิถีชีวิต ความเท่าเทียม ความเสมอภาค ความสามารถ และศักยภาพของนักเรียน เน้นกระบวนการที่นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกทักษะให้คิดเป็น จัดการได้ ประยุกต์ใช้ กระบวนการวิจัยมาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีการยืดหยุ่นตามเหตุการณ์และสภาพท้องถิ่น

2.3.3 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน

การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ และความถนัดของตนเอง และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ เห็นคุณค่าในการประกอบสัมมาอาชีพ ให้เป็นผู้ที่มีระเบียบ วินัย ศีลธรรม จริยธรรม รู้จักบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ การบำเพ็ญประโยชน์ให้กับชุมชน สังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ประกอบด้วย

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนใน 3 ลักษณะ ดังนี้
 - 1) กิจกรรมแนะแนว
 - 2) กิจกรรมนักเรียน
 - (1) ลูกเสือ – เนตรนารี และยุวกาชาด
 - (2) กิจกรรมชุมนุม ชมรม
 - 3) กิจกรรมเพื่อสังคม สาธารณประโยชน์
2. บริหารวิชาการ จัดเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้
 - 1) การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ
 - 2) การจัดสอนซ่อมเสริม
 - 3) การบริหารเพื่อส่งเสริมวิชาการ

2.3.4 จัดการศึกษาพิเศษ

3. การศึกษาพิเศษเป็นการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ เด็กปัญญาอ่อน เด็กพิการทางกายและสุขภาพ เด็กพิการทางตา ทางหู เด็กที่มีปัญหาทางการพูด เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และสังคม รวมทั้งเด็กที่มีปัญญาเลิศ เพื่อให้ได้รับการพัฒนาส่งเสริมอย่างเหมาะสม

เด็กพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีลักษณะทางกายภาพหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากสภาพปกติของร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ หรือสังคม ซึ่งความเบี่ยงเบนนี้อาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเด็ก

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการหลักสูตร เป็นการบริหารงานเพื่อนำเอาหลักสูตรมาเข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การบริหารการจัดการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน และการจัดการศึกษาพิเศษ

2.4 งานนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน

การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนได้วางแผนและดำเนินการร่วมกันเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้ได้ผลดีขึ้น

หลักการนิเทศงานวิชาการ การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนควรมีหลักการ ดังนี้

1. การร่วมแรง คือ การที่ทุกคนร่วมกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จหรือช่วยเหลือเพื่อร่วมงานในสิ่งที่ตนปฏิบัติได้
2. การร่วมจิต คือ การมีความสามัคคี รักใคร่ กลมเกลียวกัน
3. การร่วมคิด คือ การที่ทุกคนพยายามใช้ความรู้ ความสามารถของงานที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานส่วนรวมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. การร่วมพิชิตปัญหา คือ การที่ทุกคนพยายามช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาและลงมือแก้ปัญหา ร่วมกันอย่างจริงจัง
5. การร่วมพัฒนาทั้งกลุ่มและตนเอง คือ การที่ทุกคนพยายามพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็พัฒนาเพื่อนภายในกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การนิเทศงานวิชาการเป็นกิจกรรมที่ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมมือกันปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2.5 งานวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายพื้นฐาน 2 ประการ ได้แก่ การวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาผู้เรียน และการวัดประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ระดับชั้นเรียน เป็นการประเมินผลตามสภาพจริงหรือจากการปฏิบัติ เป็นการทดสอบการประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ซึ่งการประเมินในระดับชั้นเรียนเป็นการใช้ผลการประเมินเพื่อ

ปรับปรุงหรือพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของครู ตัดสินผลการเรียน และใช้เพื่อสื่อสารกับผู้ปกครอง

2) ระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในทุกชั้นเรียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการประเมินในระดับสถานศึกษาเป็นการใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน และเพื่อการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน

3) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด ดำเนินการประเมินคุณภาพโดยสำนักการศึกษา

4) ระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนด้วยมาตรฐานเดียวกัน โดยใช้ข้อสอบมาตรฐานของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งการประเมินระดับชาติเป็นการใช้ผลการประเมินเพื่อการตัดสินใจกำหนดนโยบาย จัดสรรทรัพยากร ยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวม

การนำผลการวัดผลและประเมินผลสู่การปฏิบัติ

สถานศึกษาสามารถนำการวัดผลและประเมินผลสู่การปฏิบัติ ได้ดังนี้

1. จัดทำนโยบาย รูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สถานศึกษา
2. กำหนดเกณฑ์การประเมิน การผ่านตัวชี้วัด
3. จัดทำแนวปฏิบัติและเกณฑ์การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. กำหนดกระบวนการตัดสินผลการเรียน
5. กำหนดแนวปฏิบัติการอนุมัติการเลื่อนชั้น การเลื่อนชั้นระหว่างปี การซ้ำชั้น ฯลฯ
6. กำหนดภารกิจครูผู้สอน
7. จัดทำคู่มือครู คู่มือนักเรียน

สรุปได้ว่า การวัดผลประเมินผลการเรียน มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ การวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการวัดประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยได้กำหนดระดับการวัดผลประเมินผลการเรียน ดังนี้ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ

2.6 งานพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้

สื่อ หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่บรรจุข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่ง และผู้รับสารสามารถสื่อสารได้ตรงกันตามวัตถุประสงค์ เมื่อมีการนำสื่อมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงเรียกว่า “สื่อการเรียนการสอน” (Instructional Media) ซึ่งหมายถึง สื่อที่บรรจุเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ที่ครูผู้สอน และผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระวิชาที่ต้องการเรียนรู้

นวัตกรรม หมายถึง ความคิด การปฏิบัติหรือสิ่งประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยมีใช้มาก่อน หรือเป็นการพัฒนาดัดแปลงมาจากของเดิมที่มีอยู่ให้ทันสมัยและสามารถใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น เมื่อนำ

นวัตกรรมมาใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นได้ผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งยังช่วยประหยัดเวลาและแรงงานด้วย

นวัตกรรมทางการศึกษา (Educational Innovtion) หมายถึง การนำสิ่งใหม่ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์เข้ามาใช้ในระบบการศึกษาเพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดแรงจูงใจในการเรียน และช่วยประหยัดเวลาในการเรียน เช่น การสอนโดยคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน การใช้วีดิทัศน์เชิงโต้ตอบ (Interactive Video) สื่อหลายมิติ (Hypermedia) และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

เทคโนโลยี หมายถึง การประยุกต์เอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์หรือหมายถึงการนำความรู้ ทักษะ และทรัพยากรมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกหรือตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์

แหล่งเรียนรู้ หมายถึง “แหล่ง” หรือ “ที่รวม” ซึ่งอาจจะเป็นสภาพ สถานที่หรือศูนย์รวมที่ประกอบด้วย ข้อมูลข่าวสาร ความรู้และกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้หรือกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบแตกต่างจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอน แหล่งเรียนรู้ตามมาตรา 25 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เช่น ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การศึกษาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น เป็นต้น

แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี

1. โรงเรียนจัดทำสื่อเองหรือมีการรวบรวมกลุ่มทำสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้
2. พัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการผลิต พัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยี โดยครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่มีความสามารถด้านเทคนิค การผลิต การพัฒนา และใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
3. รวบรวมและแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้
4. รวบรวมและแนะนำแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านเครือข่ายให้แก่นักเรียน
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
6. ประเมินผลการผลิต พัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้
7. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้เป็นงานที่โรงเรียนส่วนใหญ่ดำเนินการอยู่แล้ว โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ก็คือ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งมีหลายช่องทาง เพียงแต่การดำเนินการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ยังไม่เป็นระบบและกระบวนการที่ชัดเจน แหล่งการเรียนรู้บางแห่งจึงไม่ได้ถูกใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติก็

ถูกละเลยไม่ได้เข้าไปใช้ให้เกิดประโยชน์ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องเป็นผู้ดำเนินการนำสู่ความสำเร็จโดยกำหนดนโยบายและนำสู่การพัฒนาที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ เป็นการร่วมกันพัฒนาสิ่งที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น สื่อ นวัตกรรม นวัตกรรมทางการศึกษา เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น การจัดทำแนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

2.7 งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน มุ่งหวังเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นรูปแบบการวิจัยจึงเป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหามุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้

ความหมายของวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) หมายถึง กระบวนการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นหาสาเหตุของปัญหาแล้วหาวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาที่เชื่อถือได้ เป็นการทำการวิจัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานจริง เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า หรือเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

ครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญต่อครูผู้สอน ดังนี้

1. ช่วยให้ครูช่วยทำงานอย่างเป็นระบบ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนจากกระบวนการวิจัย
2. ช่วยให้ครูจะสามารถบอกได้ว่างานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ปฏิบัติไปนั้นได้ผลหรือไม่ เพราะอะไร
3. ช่วยให้ครูใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้จะสามารถควบคุม กำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างดี

ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อนักเรียน ครู และโรงเรียน ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกันการวิจัยจึงเป็นการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนอย่างถูกต้อง
2. ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ออกแบบการจัดการเรียนรู้อันเหมาะสมกับผู้เรียน ช่วยให้ครูแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสม
3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมกันใช้งานวิจัยเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหามุ่งเน้น การสอนหรือพฤติกรรมของผู้เรียน

หลักการและแนวคิดของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ใช้เพื่อศึกษาสภาพที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนโดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการ จึงมีหลักการ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน
2. เป็นการหาแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อ แบบฝึก วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
3. ประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู แก้ปัญหาการเรียนของนักเรียน ให้ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

2.8 งานส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545) ได้บัญญัติหลักการบริหารและการจัดการศึกษาในรูปแบบขององค์คณะบุคคลหรือคณะกรรมการทั้งระดับส่วนกลาง ระดับท้องถิ่น ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารและจัดการการศึกษาในรูปแบบคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนทางศาสนา ผู้แทนองค์กรส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. บทบาทเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายด้านต่าง ๆ
2. บทบาทในการให้ความเห็นชอบในกิจกรรมต่าง ๆ
3. บทบาทในการกำกับกิจการของสถานศึกษา
4. บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา
5. บทบาทในการแต่งตั้งและปฏิบัติการ

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง

นอกจากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางการพัฒนางานวิชาการให้แก่โรงเรียนแล้ว กรุงเทพมหานครได้มีระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วย คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง พ.ศ.2553 โดยคณะกรรมการประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ และกรรมการ โดยแบ่งเป็น ระดับห้องเรียน ระดับชั้นเรียน และระดับโรงเรียน

สรุปได้ว่า การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการนั้น โรงเรียนจะเปิดโอกาสให้กับชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ โดยสร้างความตระหนักและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาและคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง

2.9 งานประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นกระบวนการบริหารจัดการที่มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพซึ่งเป็นภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องทำอยู่แล้ว การประกันคุณภาพการศึกษาจึงไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

1. บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนร่วมกันพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้

2. ใช้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการในโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคลากรและนักเรียนไปพร้อมกัน

3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรภายในโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามผล และพัฒนาปรับปรุงผลักดันให้โรงเรียนมีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชน สังคม ตลอดจนประเทศชาติ

วัตถุประสงค์การประเมินคุณภาพการศึกษา

1. เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถานศึกษาในการดำเนินภารกิจในด้านต่าง พ

2. เพื่อกระตุ้นให้สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

3. เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

4. เพื่อรายงานระดับคุณภาพ และพัฒนาในด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการร่วมกัน เนื่องจากการประกันคุณภาพการศึกษาถือเป็นสิ่งที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องมีการดำเนินการเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของสถานศึกษาเอง ว่ามีคุณภาพตรงตามพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ซึ่งงานการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหัวใจหลักอย่างหนึ่งของงานวิชาการ

3. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การมหาชนเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสามารถใช้ประโยชน์ทรัพยากรและบุคลากรได้สูงสุด มีความเป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับสายการบริหารของหน่วยงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบการจัดการศึกษาจึงมีความเป็นกลาง เป็นสถาบันที่มีการกำหนดหลักการ นโยบาย มาตรการและเป้าหมาย โครงสร้างการบริหาร และการดำเนินกิจการ ความสัมพันธ์กับรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บุคลากร การเงิน การตรวจสอบ และการประเมินผลที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งสถาบันเพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย และให้บริการ ทางด้านการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 กลุ่มสาระ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ไม่ได้ทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) กำหนดให้สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการประเมินคุณภาพผู้เรียน โดยมีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการดำเนินงานดังกล่าว ในปีการศึกษา 2560

สรุปได้ว่า สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. เป็นหน่วยงานของรัฐประเภทขององค์การมหาชน จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ.2548 ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยในปี พ.ศ. 2560 ได้ลดลงเหลือ 4 วิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

มยุรี สมใจ (2551, บทความย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ กลุ่มโรงเรียน ปง 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยใช้การจัดการบริหารงานวิชาการที่มีการวางแผน การจัดองค์การ การนำองค์กรมาควบคุมทุกกิจกรรมให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานชาติ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนได้มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ในหลักสูตรสถานศึกษาโดยมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มโรงเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ นั้น กลุ่มโรงเรียนได้มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ และหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ในด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้มีการส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในส่วนของการนิเทศเพื่อการศึกษา มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา และในด้านของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทางกลุ่มได้มีการจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเช่นกัน สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการสู่เกณฑ์มาตรฐานชาติในหลาย ๆ ด้าน เช่น งบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารงานวิชาการ มีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอ และไม่ทันสมัย จำนวนครูไม่ครบชั้น ไม่ครบสาระกลุ่มวิชาในหลักสูตร ครูขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และขาดความรู้เรื่องการศึกษาวิเคราะห์วิจัย อีกทั้งยังขาดความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์มาตรฐานชาติ เพราะมีภาระงานอื่นมาก ทำให้ขาดการศึกษาเกี่ยวกับตัวนักเรียน และเนื่องจากนักเรียนเป็นชาวเขา พื้นฐานทางครอบครัวของนักเรียนมีความแตกต่างกัน การพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน เป็นไปด้วยความล่าช้า จึงส่งผลให้ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ทำให้ครูขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน เพราะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้ขาดแคลนบุคลากร งบประมาณในการพัฒนา

สาโรจน์ เทียนใส (2552, บทความย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า

1) งานด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โรงเรียนได้มีการจัดเตรียมบุคลากร จัดครูเข้าสอน การจัดทำตารางสอน การจัดบริหารวัสดุหลักสูตรและการจัดสื่อการเรียนการสอน การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน ผู้บริหารโรงเรียน สนับสนุนครูและบุคลากรในโรงเรียนให้ได้รับความรู้ ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา จัดการนิเทศภายใน เพื่อ นิเทศ กำกับ ติดตามดูแลการใช้หลักสูตร ปัญหาที่พบได้แก่ จัดหาครูในแต่ละวิชาได้ไม่เพียงพอ ขาดการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

2) งานด้านการเรียนการสอน โรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดการสอนซ่อมเสริม โดยผู้ที่มีส่วนร่วมประกอบด้วย ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ ปัญหาที่ประสบได้แก่ จำนวนผู้เรียนมีมากจนเกินไป สื่อและอุปกรณ์มีจำนวนที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ผู้เรียนมีชั่วโมงเรียนมากเกินไปไม่มีเวลาเข้ารับการสอนซ่อมเสริม

3) งานด้านการนิเทศภายใน โรงเรียนได้มีระบบการนิเทศภายใน ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์งบประมาณ ขวัญกำลังใจในการดำเนินโครงการ ติดตามและประเมินผลการจัดการนิเทศภายใน โรงเรียน และส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างแท้จริง ปัญหาที่ประสบได้แก่ ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน ขาดความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการนิเทศภายในโรงเรียน

4) งานด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการศึกษา โรงเรียนจัดให้มีแนวทางการวัดผล ประเมินผล การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูในเรื่องการวัดผลและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดผล ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการพัฒนาเทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียน การให้คำปรึกษา กำกับ ติดตาม การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ปัญหาที่พบได้แก่ เวลาในการติดตามการประเมินมีน้อย

5) งานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนได้มีระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ครู ส่งเสริมการพัฒนาวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษาให้แก่ครูและบุคลากร ให้คำปรึกษา ติดตาม กำกับ การประกันคุณภาพการศึกษา ปัญหาที่พบได้แก่ ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

สมเดช สีแสง (2550,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการที่ส่งเสริมคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษามีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากโรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนน้อย ทำให้ได้รับ งบประมาณน้อยและมีบุคลากรที่น้อยตามมา จึงทำให้มีผลต่อการพัฒนางานวิชาการ

ชฎาภรณ์ สนิมคล้า (2553,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถม ศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบปัญหา การบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่มีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่า โรงเรียนที่มีขนาดกลาง ยกเว้นด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และการเปรียบเทียบ ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พระมหากษัตริย์ จักรแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ การวางแผนงานวิชาการ การบริหารหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการ และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ การจัดการเรียนรู้ และการจัดสื่อการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1 และรายด้านจำแนกขนาดของโรงเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

วัฒนา โรจน์เจริญชัย (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารหลักสูตรมีการปฏิบัติและเป็นจริงในระดับมาก คือมีการจัดทำแผนงานการบริหารหลักสูตรโดยชุมชนมีส่วนร่วม มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง และตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น สำหรับการจัดการเรียนการสอน พบว่า มีการปฏิบัติและเป็นจริงในระดับมากคือ มีแผนงานการจัดการเรียนการสอนที่มาจากความร่วมมือร่วมใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสื่อ นวัตกรรมที่ทันสมัยประกอบการสอน มีเอกสารหลักฐานร่องรอยการปฏิบัติงานที่ชัดเจนตรวจสอบได้ ส่วนการวัดและประเมินผล พบว่า มีการปฏิบัติเป็นจริงในระดับมาก คือมีแผนงานโครงการในการวัดและประเมินผลการศึกษา มีระเบียบการวัดและประเมินผลที่มาจากความร่วมมือร่วมใจของคณะกรรมการหลายฝ่าย มีเอกสารการวัดและประเมินผลที่เป็นปัจจุบันและตรวจสอบได้ในขณะที่การนิเทศภายในสถานศึกษา พบว่า มีการปฏิบัติเป็นจริงอยู่ในระดับมาก คือ มีแผนการนิเทศภายในสถานศึกษาที่มาจากความร่วมมือร่วมใจของคณะกรรมการหลายฝ่าย มีการวัดและประเมินผลการนิเทศภายในสถานศึกษา และนำผลการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป เช่นเดียวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า มีการปฏิบัติและเป็นจริงในระดับมาก คือ มีการประชุมวางแผนงานโครงการ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมีการรายงานการประเมินตนเองเพื่อเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด สำหรับปัญหา พบว่า ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการจัดประชุมเพื่อวางแผนการปฏิบัติงาน คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานขาดการเข้ามามีส่วนร่วม ผู้บริหารไม่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สถานศึกษาขาดการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการประชุมวางแผนการปฏิบัติงานโดยให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเป็น ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน พัฒนาสื่อ นวัตกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง

ศุภธินี สุวรรณสร (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 ผลการศึกษา สรุปได้ว่า ในการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 ผู้บริหารมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรด้านเนื้อหาและเวลาเรียน วางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้ เน้นให้ครูเห็นถึงความสำคัญของการใช้สื่อ

การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ส่วนปัญหาที่พบ คือ มีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยได้เสนอปัญหาไว้ ดังนี้ หลักสูตรมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงปรับปรุงบ่อยครั้ง โรงเรียนไม่ทำทะเบียนแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนอย่างเป็นระบบ งบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอนน้อยเกินไป การวัดผลประเมินผลไม่ชัดเจน โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจหลักสูตรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรจัดงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ ควรให้การอบรมครูเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล

วิเชียร ยอดจักร (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยชุมชนเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษาในโรงเรียน มีส่วนช่วยส่งเสริมคุณภาพของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาการแก่ชุมชน

ธวัชชัย ธรรมคงทอง (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอแก่งหางแมว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอแก่งหางแมว โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการนิเทศภายใน ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษา เขต 1 โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอน มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และด้านการนิเทศภายในไม่แตกต่างกัน

ทรงศักดิ์ สิงหนสาย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาม่อนปิน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ด้านการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตร พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจหลักการจัดทำหลักสูตร จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร ปัญหาที่พบคือ ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น จากการใช้ความรู้ความเข้าใจเพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรแก่ชุมชน ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น ให้มีการติดต่อประสานงานกับคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนชุมชน เพื่อให้ความเห็นในการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยมีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปัญหาที่พบคือ ขาดแคลนอัตรากำลังครูและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ผู้บริหารควรสรรหาบุคลากรและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้เพียงพอ ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารมีการประเมินการนิเทศอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ปัญหาที่พบคือ ผู้บริหารขาดการนิเทศอย่างต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ ส่วน

ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ผู้บริหารควรวางแผนและนิเทศให้เป็นระบบและต่อเนื่อง ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยมีการมอบหมายและติดตามให้มีการจัดหาหรือทำเอกสาร หลักฐานการศึกษาเป็นไปอย่างมีระเบียบการวัดและประเมินผล ปัญหาที่พบคือ ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และไม่เห็นความสำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแก่ครู ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ปัญหาที่พบคือ ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการวางแผนและดำเนินการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาให้เพียงพอ ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ผู้บริหารควรวางแผนและดำเนินการจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน

สุกัญญา ดลสถิต (2556,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ การจัดการเรียน การสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ และการประกันคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของครู ในโรงเรียนของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่ครูมีบทบาทการบริหารงาน วิชาการมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง

พระบุญลัท สุวรรณเดช (2561,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีการดำเนินการตามขอบข่ายการ บริหารงานวิชาการทั้ง 9 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการ โดยโรงเรียน ส่วนใหญ่มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ และจัดทำแผนงานวิชาการ การสำรวจและจัดทำทะเบียนข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ ด้านการบริหาร จัดการหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่มีการสร้างความตระหนักแก่บุคลากรในด้านการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา โดยมีการประชุมชี้แจงให้ครูได้รับทราบแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ มีการนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา มีการตรวจเยี่ยมสังเกตการสอนในชั้นเรียน ด้านการบริหารจัดการ เรียนรู้ โรงเรียนส่วนใหญ่มีการประชุมชี้แจงสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการประชุมชี้แจงนโยบาย วัตถุประสงค์ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การเรียนรู้ มีการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน นอกจากนี้บางโรงเรียนยังมีการจัดการศึกษาพิเศษ โดยโรงเรียนมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ค้นหาคัดกรอง/คัดแยก ด้านการนิเทศงานวิชาการ

ภายในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยโรงเรียนส่วนใหญ่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลของโรงเรียนและดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ โรงเรียนส่วนใหญ่ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้มีการร่วมกันพัฒนาสื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีแนวทางการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่มีการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูได้ดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทาววิชาการ โรงเรียนส่วนใหญ่มีการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ โรงเรียนส่วนใหญ่มีการปรับปรุงการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ โดยมีการเตรียมการด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแต่ละด้าน ครูส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีปัญหา มีเพียงโรงเรียนเดียวเท่านั้นที่ครูส่วนใหญ่ตอบว่ามีปัญหา ด้านการวางแผนงานวิชาการ ซึ่งปัญหาได้แก่ บุคลากรไม่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ ขาดการจัดทำระบบเครือข่ายสารสนเทศงานวิชาการ และขาดการตรวจสอบติดตามและประเมินผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ดิกกี (Dickey. 1960) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเคนตักกี กลุ่มตัวอย่างเป็นครูใหญ่ จำนวน 543 คน ปรากฏว่า ครูใหญ่มีหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการ การนิเทศการสอน การควบคุมระเบียบวินัยในโรงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนวและประชาสัมพันธ์กับชุมชน ด้านวิชาการนั้นครูใหญ่ให้เวลากับงานการนิเทศการสอนและการแนะแนวการศึกษา มาก ในด้านความเข้าใจในงานบริหารงานดีกว้าครูใหญ่โรงเรียนขนาดเล็ก การศึกษาครั้งนี้ได้ข้อค้นพบว่า ครูใหญ่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดใหญ่ มีนักเรียนมาก ย่อมมีประสิทธิภาพและมีความเข้าใจในการบริหารงานดีกว้าครูใหญ่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

แมคคาร์ธี (Mccarthy. 1971) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาและครู ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มครูมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการเกี่ยวกับบทบาทในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เรื่องการสังเกตการณ์สอน การวัดผลและประเมินผล การจัดตั้งคณะกรรมการการบริหารฝ่ายวิชาการ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทที่มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่งานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ดีซอเทล (Desautel. 1978) ได้ศึกษาการรับรู้บทบาทในการบริหารโรงเรียนในรัฐดาโกต้าเหนือ สหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเรียนการสอน และยังมีความคิดเห็นอีกว่าคนจะปฏิบัติหน้าที่นี้มากกว่าที่ปฏิบัติอยู่และถือว่าเป็นบทบาทที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารโรงเรียน

แอกที (Agthe. 1980) ได้วิจัยเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ครูใหญ่และครูในงานวิชาการพบว่า

- 1) ครูใหญ่และครูยอมรับว่างานปรับปรุงการเรียนการสอนต้องทำเป็นคณะโดยให้ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกัน
- 2) ครูใหญ่ทำหน้าที่บริหารงานอื่น ๆ มากเกินไป ควรให้ความสำคัญในการนิเทศการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น
- 3) ครูใหญ่และครูมีความคิดเห็นว้า โครงการสอนของอำเภอมีอิทธิพลต่อการใช้หลักสูตรในโรงเรียน
- 4) นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูใหญ่จากการเป็นผู้สั่งการมาเป็นผู้ประสานงาน และมีการทำงานเป็นคณะมากขึ้น

มินูดีน (Minudin, 1987) ได้ทำการวิจัยบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในรัฐเซาธ์มาเลเซีย พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีหน้าที่เป็นหลักในการประเมินผลโครงการของโรงเรียน สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการศึกษาและมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น กำหนดวัตถุประสงค์ของโรงเรียนอย่างชัดเจน ควบคุมโครงการและกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งหมดของโรงเรียน สอนในระยะสั้น ๆ รู้และเข้าใจกฎข้อบังคับในการเรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ

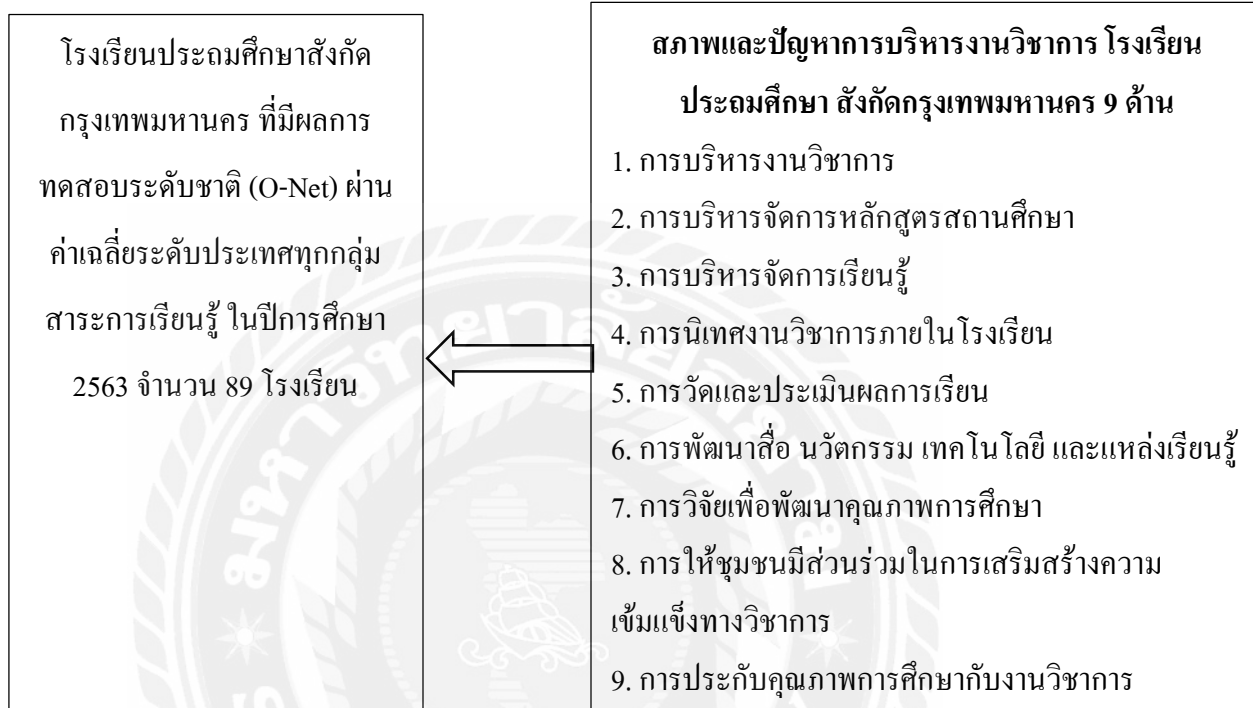
บั๊กก์ (Bugg, 2001) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการ ในด้านการประกันคุณภาพและการวางแผนปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐอิลลินอยส์ พบว่า การประกันคุณภาพมีผลทางบวกต่อกลยุทธ์การสอนที่ใช้ในโรงเรียน กรอบการทำงานการประกันคุณภาพมีศักยภาพที่จะช่วยเหลือโรงเรียนในการพัฒนาวัฒนธรรมในการปรับปรุงโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง แต่การขาดภาวะผู้นำ และแหล่งงบประมาณมีผลให้กระบวนการไม่เพียงพอที่จะบรรลุตามความมุ่งหมายได้

ก๊อดมี , รอนดี , และทรอคมอร์ตัน (Godbey, Ronde, & Thorckmorton, 2002) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้วยรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย พบว่า รูปแบบการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่หลากหลาย สามารถช่วยให้ผู้ปกครองเห็นถึงการพัฒนาทักษะด้านวิชาการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เมื่อผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์และสิ่งคาดหวังไว้อย่างชัดเจน และยังสามารถพัฒนาการแสดงออกของผู้เรียนได้ดีขึ้น

ชาร์รอน (Sharon, 2007) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในเมืองแนชวิลล์ (Nashville) ในการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ดังนี้ 1. เพื่อคาดการณ์ล่วงหน้า ถึงผลสัมฤทธิ์โดยยึดหลักการเข้าเรียนการลุกเดินไปมาในห้องเรียนและพักการเรียน 2. เพื่ออธิบายข้อแตกต่างของผลสัมฤทธิ์โดยยึดหลักจาก ชาติพันธุ์ เพศ และระดับความยากจน กลุ่มตัวอย่างได้รวมถึงนักเรียนที่ได้เกรด 3,4 ในการสอบ TCAP ปี ค.ศ.2006 ในกลุ่มโรงเรียนรัฐบาลเมืองแนชวิลล์ พบว่า ความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างการเข้าเรียนของนักเรียน การลุกไปมาในห้องเรียน และการพักการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และข้อแตกต่างที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการยัดเรื่องชาติพันธุ์ เพศ และระดับความยากจน ข้อแตกต่างที่พบคือไม่มีข้อแตกต่างเด่นชัดต่อผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ จากการยัดเรื่องเพศของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ข้อแตกต่างเพศ ชาติพันธุ์ และระดับความยากจน การเข้าเรียนน้อย การย้ายโรงเรียนบ่อย การขาดเรียน การพักการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ต้องมีความรู้ ความชำนาญ และร่วมมือกันในการดำเนินงานวิชาการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้บริหารมีการสนับสนุนบุคลากรในหน่วยงานให้ได้แสดงความสามารถ และศักยภาพของตนเองในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ และบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และมีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่อง การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O – NET (Ordinary National Educational Test) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 89 โรงเรียน (ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2563) โดยผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 890 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามออนไลน์ แบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

1. เพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
3. วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ปริญญาตรี ปริญญาโท และ ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี 11 – 15 ปี 16 – 20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ O – NET (Ordinary National Educational Test) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 3 ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ O – NET (Ordinary National Educational Test) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

3.3 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในการใช้ เป็นเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียน โดยใช้กรอบการดำเนินงานวิชาการของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า มาประมวลเพื่อรวบรวมข้อมูลกำหนดเป็นขอบเขตและเนื้อหาของเครื่องมือ โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขในเบื้องต้นและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขในครั้งแรกเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (รายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุมครบถ้วนของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.80

5. นำเครื่องมือที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

6. นำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อความเป็นไปได้และสำนวนภาษาและนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ จำนวน 30 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.60

7. นำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากร

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นำเครื่องมือที่ได้มาสร้างเป็นเครื่องมือออนไลน์
2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จาก บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีคะแนนสอบจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-Net) ผ่านค่าเฉลี่ยในระดับประเทศทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 89 โรงเรียน ในการตอบแบบสอบถาม

2. ส่งคิวอาร์โค้ดแบบสอบถาม พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม งานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยจาก ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แล้วรอรับคำตอบจากแบบสอบถามจากโปรแกรมออนไลน์ที่สร้างแบบสอบถาม

3. ติดตามการตอบแบบสอบถามออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยตรวจสอบหากโรงเรียนใดยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมคิวอาร์โค้ดติดตามขอความอนุเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งได้ติดตามการตอบแบบสอบถามโดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ติดตาม 4 ครั้ง

จากจำนวนประชากรที่ต้องการให้ตอบแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 890 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์กลับมาทั้งสิ้น 687 คน คิดเป็นร้อยละ 77.19 ดังรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 1

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่ง	จำนวนที่ ต้องการ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม	ร้อยละ
ผู้อำนวยการโรงเรียน	89	76	85.39
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	89	61	68.54
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	712	550	77.25
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	89	74	83.15
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	89	76	85.39
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	89	81	91.01
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	89	76	85.39
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	89	70	78.65
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพล ศึกษา	89	58	65.17
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	89	60	67.42
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	89	77	86.52
รวม	890	687	77.19

หมายเหตุ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้ง 89 โรงเรียน มีบางโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ไม่มีรองผู้อำนวยการ และไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถตอบได้ครบตามจำนวนประชากรที่ต้องการ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม มาวิเคราะห์ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามออนไลน์ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานวิชาการและปัญหาที่พบของ การศึกษาการดำเนินงานวิชาการ ของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน O – NET (Ordinary National Educational Test) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระ ทั้ง 89 โรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) เป็นภาพรวมนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าเรื่องการศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์พิจารณาตามเพศ อายุ ตำแหน่งปัจจุบัน วุฒิต่างการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน โดยใช้ค่าร้อยละ ผลปรากฏ ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ค่าร้อยละ
1.เพศ		
1.1 ชาย	168	24.45
1.2 หญิง	519	77.55
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 31 ปี	85	12.37
2.2 31 – 35 ปี	53	7.71
2.3 36 – 40 ปี	111	16.16
2.4 41 – 45 ปี	214	31.15
2.5 46 – 50 ปี	91	13.25
2.6 51 ปี ขึ้นไป	133	19.36
3. ตำแหน่งปัจจุบัน		
3.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา	76	11.06
3.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	61	8.88
3.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	550	80.06
3.3.1 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	74	13.45
3.3.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	76	13.82
3.3.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	81	14.73
3.3.4 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	76	13.82
3.3.5 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	70	12.73
3.3.6 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	58	10.55
3.3.7 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	60	10.91
3.3.8 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	55	10.00

สถานภาพ	จำนวน	ค่าร้อยละ
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
4.1 ปริญญาตรี	308	44.83
4.2 ปริญญาโท	362	52.69
4.3 ปริญญาเอก	17	2.47
5. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน		
5.1 1 – 5 ปี	186	27.07
5.2 6 – 10 ปี	155	22.56
5.3 11 – 15 ปี	142	20.67
5.4 16 – 20 ปี	87	12.66
5.5 มากกว่า 20 ปี	117	17.03

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 75.55 เป็นชาย ร้อยละ 24.45 หากพิจารณาตามช่วงอายุ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.15 รองลงมาคือช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.36 และช่วงอายุ 36 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.16 ตามลำดับ

หากพิจารณาตามการดำรงตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเป็น ผู้อำนวยการสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.06 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 8.88 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 80.06 แบ่งเป็น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 13.45 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.82 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.73 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 13.82 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 12.73 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.55 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 10.91 และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ คิดเป็นร้อยละ 10.00

หากพิจารณาตามระดับการศึกษา ปรากฏว่าส่วนใหญ่จบการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 52.69 รองลงมาคือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.83 และปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 2.47 ตามลำดับ

หากพิจารณาจากประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งระหว่าง 1 -5 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.07 รองลงมาคือ 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.56 และ 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.67 ตามลำดับ

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ โดยพิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

สภาพการดำเนินงานวิชาการ	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	96.60	91.95	65.07	72.50
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	98.15	95.89	75.21	82.20
3. ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้	98.66	94.00	68.50	73.95
4. ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน	99.10	96.87	75.68	81.76
5. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	99.12	97.81	85.58	90.22
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และ แหล่งเรียนรู้	99.30	94.92	72.35	79.62
7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	99.34	95.49	76.55	80.75
8. ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งทางวิชาการ	99.78	91.80	71.73	74.94
9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงาน วิชาการ	99.74	96.72	84.23	86.43
ค่าเฉลี่ยรวม	98.87	95.05	74.99	81.24

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 99.78 รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 99.74 และ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 99.34 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 97.81 รองลงมาคือ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 96.84 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 96.72 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.58 รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 84.23 และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.55 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 90.22 รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 86.43 และ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.43

ตารางที่ 4 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในด้านการวางแผนงานวิชาการ เรื่อง การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ โดยพิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนได้จัดทำทะเบียนข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ	89.47	96.72	70.27	75.25
2. โรงเรียนสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น	100	96.72	72.07	77.87
3. โรงเรียนได้จัดระบบเครือข่ายระบบข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น เพื่อเผยแพร่การดำเนินงานของโรงเรียน เช่น มีเว็บไซต์ หรือเฟสบุ๊คของโรงเรียนในการเผยแพร่ผลงานต่าง ๆ ของโรงเรียน	93.42	91.80	67.75	73.22
4. โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการ	96.05	93.44	87.45	88.94
5. โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้	98.68	95.08	77.27	81.22
6. โรงเรียนจัดทำระบบฐานข้อมูลของนักเรียน บุคลากร อาคารสถานที่ และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ให้มีระบบข้อมูลที่สามารถใช้ได้สะดวก รวดเร็ว	94.74	93.44	59.45	66.38
7. ครูได้รับข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการตรงกับความต้องการและความจำเป็นในการใช้งาน	97.37	90.16	37.45	48.76
8. ระบบข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนมีประสิทธิภาพต่อการนำไปใช้ในงานวิชาการ	90.79	81.97	51.82	58.81
9. โรงเรียนตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	92.11	86.98	16.55	57.64
ค่าเฉลี่ยรวมการจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ	94.74	91.81	60.01	69.79

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ เรื่องการจัดข้อมูลสารสนเทศ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้ คิดเป็นร้อยละ 98.68 และครูได้รับข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการตรงกับความต้องการและความจำเป็นในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนได้จัดทำระเบียบข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ และโรงเรียนสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 96.72 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้ คิดเป็นร้อยละ 95.08 โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 87.45 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้ คิดเป็นร้อยละ 77.27 และโรงเรียนสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 72.07

เมื่อพิจารณาภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 88.94 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้ คิดเป็นร้อยละ 81.22 และโรงเรียนสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 77.87 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ เรื่องการทำแผนงานวิชาการ พิจารณาตามตำแหน่งและภาพรวม

การทำแผนงานวิชาการ	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการ	100	96.72	72.55	77.73
2. โรงเรียนมีการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวิชาการให้กับบุคลากรที่ต้องใช้แผนงานวิชาการ	96.05	88.52	72.73	76.71
3. โรงเรียนจัดประชุมปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการทำแผนงานวิชาการร่วมกัน	96.05	98.36	82.73	85.59
4. โรงเรียนจัดงบประมาณที่เพียงพอต่อการทำแผนงานวิชาการของโรงเรียน	100	83.61	56.91	64.05
5. บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการทำแผนงานวิชาการ และนำปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาแก้ปัญหาาร่วมกัน	100	93.44	70.55	75.84
6. หลังจากใช้แผนงานวิชาการ โรงเรียนมีการประเมินแผนงานวิชาการเพื่อนำมาปรับปรุงในการทำแผนงานในการศึกษาต่อไป	98.68	91.80	65.27	71.32
ค่าเฉลี่ยรวมการทำแผนงานวิชาการ	98.46	92.08	70.12	75.21

จากตารางที่ 5 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ เรื่องการทำแผนงานวิชาการ เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการทำ

แผนงานวิชาการของโรงเรียน และบุคลากรร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการทำแผนงานวิชาการ และนำปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มาแก้ปัญหาร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ หลังจากใช้แผนงานวิชาการ โรงเรียนมีการประเมินแผนงานวิชาการเพื่อนำมาปรับปรุงในการทำแผนงานในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 98.68 และโรงเรียนมีการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวิชาการให้กับบุคลากรที่ต้องใช้แผนวิชาการและจัดประชุมปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการทำแผนงานวิชาการร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 96.05 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนจัดประชุมปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการทำแผนวิชาการร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 98.36 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 96.72 และบุคลากรร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการทำแผนงานวิชาการ และนำปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาแก้ปัญหาร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนจัดประชุมการปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการทำแผนงานวิชาการร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 82.73 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวิชาการให้กับบุคลากรที่ต้องใช้แผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 72.73 และโรงเรียนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 72.55 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนจัดประชุมปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการทำแผนงานวิชาการร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 85.59 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 77.73 และ โรงเรียนมีการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวิชาการให้กับบุคลากรที่ต้องใช้แผนงานวิชาการ ตามลำดับ

ตารางที่ 6 วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ พิจารณาตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการวางแผนงานวิชาการ	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	ครู	เฉลี่ยรวม
1 การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ	94.74	91.81	60.01	69.79
2 การทำแผนงานวิชาการ	98.46	92.08	70.12	75.21
ค่าเฉลี่ยรวมด้านงานวางแผนงานวิชาการ	96.60	91.95	65.07	72.50

จากตารางที่ 6 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 98.46 รองลงมาคือ การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 94.74 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 92.08 รองลงมาคือ การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 91.81 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 70.12 รองลงมาคือ การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 60.01 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การทำแผนงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 75.21 รองลงมาคือ การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 69.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	ผอ.	ร้อยละ		เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู	
1. โรงเรียนมีการวางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน	100	100	92.00	93.60
2. โรงเรียนทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ	100	98.36	79.64	83.55
3. โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน	98.68	100	86.72	89.23
4. บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	100	95.08	78.00	81.95
5. บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์ และประเมินเพื่อกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	96.05	90.16	76.91	80.20
6. มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้	97.37	95.08	81.45	84.43
7. ในระดับชั้นเรียนได้มีการวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำหลักสูตรร่วมกัน	97.37	90.16	69.82	74.67
8. หลังจากทำหลักสูตรได้มีการตรวจสอบความถูกต้องของหลักสูตรสถานศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ	93.42	91.80	60.18	66.67
ค่าเฉลี่ยรวมการทำหลักสูตรสถานศึกษา	97.86	95.08	78.09	81.79

จากตารางที่ 7 สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดวางแผนการทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน โรงเรียนทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ และบุคลากรร่วมกันวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 98.68 และมีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ และในระดับชั้นเรียนได้มีการวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำหลักสูตรร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 93.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน และมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 98.36 และบุคลากรร่วมกันวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 95.08 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 92.00 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 86.72 และมีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 81.45 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 93.60 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 89.23 และมีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 84.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หัวหน้ากลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนจัดโครงการให้ความรู้ แก่บุคลากรก่อนการนำหลักสูตร สถานศึกษาไปใช้	97.37	96.72	72.91	77.73
2. โรงเรียนจัดให้บุคลากรร่วมกัน วิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้าง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้	97.37	100	83.82	86.75
3. มีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ ทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความ เหมาะสม	97.37	93.44	81.45	84.28
4. หลังจากการใช้หลักสูตร สถานศึกษาได้มีการประเมินผลการใช้ หลักสูตรสถานศึกษาแต่ละด้านและนำ ผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรในปี การศึกษาต่อไป	97.37	95.08	73.45	78.02
ค่าเฉลี่ยรวมการนำหลักสูตรสถานศึกษา ไปใช้	97.37	96.31	77.91	81.70

จากตารางที่ 8 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ บุคลากรก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ มีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม และหลังจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาแต่ละด้านและนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป ร้อยละ เท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 97.37

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนจัดให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดโครงการให้ความรู้แก่บุคลากรก่อนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 96.72 และหลังจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาแต่ละด้านและนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 95.08 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนจัดให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 83.82 รองลงมาคือ มีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 81.45 และหลังจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาแต่ละด้านและนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 73.45 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนจัดให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 86.75 รองลงมาคือ มีการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 84.28 และหลังจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละด้านและมีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 78.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			หน.กลุ่มสาระฯ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการจัดทำแผนการนิเทศให้กับครูผู้สอนทราบ	96.05	96.72	90.00	91.27
2. โรงเรียนแต่งตั้งผู้นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน	100	100	82.18	85.74
3. โรงเรียนมีการสำรวจความต้องการเพื่อการได้รับการนิเทศจากครูผู้สอน	94.74	88.52	63.64	69.29
4. โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนเทคนิคการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างหลากหลายที่เหมาะสม	97.37	90.16	63.82	69.87
5. หลังจากการนิเทศได้นำผลการนิเทศมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป	100	93.44	72.00	77.00
ค่าเฉลี่ยรวมการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	97.63	93.77	74.33	78.63

จากตารางที่ 9 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนแต่งตั้งผู้นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และหลังจากการนิเทศได้นำผลการ

นิเทศมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือโรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนเทคนิคการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างหลากหลายที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 97.37 และโรงเรียนมีการจัดทำแผนการนิเทศให้กับครูผู้สอนทราบ คิดเป็นร้อยละ 96.05 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนแต่งตั้งผู้นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการนิเทศให้กับครูผู้สอนทราบ คิดเป็นร้อยละ 96.72 และหลังจากการนิเทศได้นำผลการนิเทศมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการนิเทศให้กับครูผู้สอนทราบ คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาคือโรงเรียนแต่งตั้งผู้นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 82.18 และหลังจากการนิเทศได้นำผลการนิเทศมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 72.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการนิเทศให้กับครูผู้สอนทราบ คิดเป็นร้อยละ 91.27 รองลงมาคือ โรงเรียนแต่งตั้งผู้นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 85.74 และ หลังจากการนิเทศได้นำผลการนิเทศมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 77.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	97.37	93.44	76.36	80.21
2. โรงเรียนมีการกำหนดประเด็นในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา	98.68	95.08	72.55	77.44
3. มีการแต่งตั้งบุคลากรให้เป็นผู้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน	100	95.08	74.73	79.33
4. นำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป	100	96.72	73.64	78.60
ค่าเฉลี่ยรวมการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา	99.01	95.08	74.32	78.90

จากตารางที่ 10 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ มีการแต่งตั้งบุคลากรให้เป็นผู้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการกำหนดประเด็นในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 98.68 และโรงเรียนมีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ นำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็น

ร้อยละ 96.72 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการกำหนดประเด็นในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาและมีการแต่งตั้งบุคลากรให้เป็นผู้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 95.08 และโรงเรียนมีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.36 รองลงมาคือ มีการแต่งตั้งบุคลากรให้เป็นผู้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 74.73 และนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 73.64

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.21 รองลงมาคือ มีการแต่งตั้งบุคลากรให้เป็นผู้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 79.33 และ การนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 78.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตร	ร้อยละ				
	สถานศึกษา	ผอ.	รองฯ	ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนได้แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำ		100	96.72	84.00	86.90
รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน					
2. โรงเรียนกำหนดประเด็นที่ใช้ในการ		97.37	96.72	72.00	77.00
รายงานผลการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน					
3. มีการเผยแพร่รายงานผลการประเมิน		96.05	95.08	57.45	65.07
การใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ					
4. มีการนำผลการรายงานการประเมิน		100	98.36	52.36	61.72
หลักสูตรมาวิเคราะห์และนำมาปรับปรุงในส่วนต่าง ๆ					
ค่าเฉลี่ยรวมการรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา		98.36	96.72	66.45	72.67

จากตารางที่ 11 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร เรื่องการรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนได้แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน และมีการนำผลการรายงานการประเมินหลักสูตรมาวิเคราะห์และนำมาปรับปรุงในส่วนต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ โรงเรียนกำหนดประเด็นที่ใช้ในการรายงานผลการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ

97.37 และมีการเผยแพร่รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ คิดเป็นร้อยละ 96.05 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ มีการนำผลการรายงานการประเมินหลักสูตรมาวิเคราะห์และนำมาปรับปรุงในส่วนต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 98.36 รองลงมาคือโรงเรียนได้แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจนและโรงเรียนกำหนดประเด็นที่ใช้ในการรายงานผลการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 96.72 และมีการเผยแพร่รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ คิดเป็นร้อยละ 95.08 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนได้แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 84.00 รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดประเด็นที่ใช้ในการรายงานผลการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 72.00 และมีการเผยแพร่รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ คิดเป็นร้อยละ 57.45 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนได้แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 86.90 รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดประเด็นที่ใช้ในการรายงานผลการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 77.00 และมีการเผยแพร่รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ คิดเป็นร้อยละ 65.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. มีการกำหนดประเด็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ชัดเจน	97.37	100	83.82	86.75
2. โรงเรียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา	98.68	98.36	80.00	83.70
3. โรงเรียนนำประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษามาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไปอย่างต่อเนื่อง	100	96.72	76.73	81.80
ค่าเฉลี่ยรวมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา	98.68	98.36	80.18	84.08

จากตารางที่ 12 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เรื่องการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนนำประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษามาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไปอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 98.68 และมีการกำหนดประเด็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ มีการกำหนดประเด็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100

รองลงมาคือ โรงเรียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 98.36 และโรงเรียนนำประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษามาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในปี การศึกษาต่อไปอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 96.72 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมาก ไปน้อย ได้แก่ มีการกำหนดประเด็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 83.82 รองลงมาคือ โรงเรียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.00 และโรงเรียนนำประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษามาปรับปรุงหลักสูตร สถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไปอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 76.73 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจาก มากไปน้อย ได้แก่ มีการกำหนดประเด็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 86.75 รองลงมา คือ โรงเรียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.70 และ โรงเรียนนำประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษามาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในปี การศึกษาต่อไปอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 81.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาจาก
ตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			หน.กลุ่ม สาระฯ/ครู	เฉลี่ยรวม
2.1 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	97.86	95.08	78.09	81.79
2.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้	97.37	96.31	77.91	81.70
2.3 การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตร สถานศึกษา	97.63	93.77	74.33	78.63
2.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษา	99.01	95.08	74.32	78.90
2.5 การรายงานผลการประเมินการใช้ หลักสูตรสถานศึกษา	98.36	96.72	66.45	72.67
2.6 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร สถานศึกษา	98.68	98.36	80.18	83.84
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา	98.15	95.89	75.21	82.20

จากตารางที่ 13 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การ
ประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 99.01 รองลงมาคือ การพัฒนาและปรับปรุง
หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 98.68 และการรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
คิดเป็นร้อยละ 98.36 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 98.36 รองลงมาคือ การรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 96.72 และการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 96.31 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.18 รองลงมาคือการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.09 และการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 77.91 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.84 รองลงมาคือ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.79 และการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 81.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ เรื่องการบริหารการ
จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การบริหารการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการวางแผนการบริหารการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกัน	96.05	96.72	88.55	90.10
2. โรงเรียนมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและ ตอบสนองการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน	100	100	86.36	89.08
3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอน ที่สอดคล้องกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่าง ๆ ใน เนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับ นักเรียน	97.37	95.08	86.00	87.63
4. โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรให้กำกับ ติดตามดูแลการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	98.68	95.08	62.18	69.41
5. โรงเรียนแต่งตั้งบุคลากรเพื่อตรวจสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้	97.37	96.70	66.00	71.76
6. โรงเรียนมีนโยบายในการกำหนดวิธีการ จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามความต้องการและ ศักยภาพของผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	97.37	93.44	69.45	74.67
7. โรงเรียนมีนโยบายการจัดบรรยากาศใน ห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน	100	96.72	72.36	77.58

8. โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างกว้างขวาง	100	96.72	66.55	72.93
9. โรงเรียนมีโครงการและกิจกรรมที่รองรับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	94.74	96.72	72.18	76.86
ค่าเฉลี่ยรวมการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	97.95	96.35	74.40	78.89

จากตารางที่ 14 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ เรื่องการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มีนโยบายการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน และโรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างกว้างขวาง คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรให้กำกับติดตามดูแลการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 98.68 และโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่สอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่าง ๆ ในเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน มีนโยบายในการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และแต่งตั้งบุคลากรเพื่อตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือโรงเรียนมีการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกัน มีนโยบายการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และมีโครงการและกิจกรรมที่รองรับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็น

ร้อยละ 96.72 และโรงเรียนแต่งตั้งบุคลากรเพื่อตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 96.70 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 88.55 รองลงมาคือโรงเรียนมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 86.36 และโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่สอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่าง ๆ ในเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 90.10 รองลงมาคือ โรงเรียนมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตอบสนองการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 89.08 และโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่สอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่างๆ ในเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 87.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ เรื่องการบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ	ผอ.	ร้อยละ		เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	
1. โรงเรียนมีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	100	100	82.55	86.03
2. โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ใช้ในการบริหารงาน	94.74	95.08	55.09	63.03
3. โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน	100	93.44	70.18	75.55
4. โรงเรียนแต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการทำงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน	98.68	91.80	74.00	78.31
5. โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการบริหารการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระอย่างชัดเจนจากฝ่ายบริหาร	98.68	93.44	59.82	67.10
6. โรงเรียนได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานอยู่เสมอ	100	91.80	66.91	72.78
ค่าเฉลี่ยรวมในการบริหารการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ	98.68	94.26	68.09	73.80

จากตารางที่ 15 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ เรื่องการบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการกำหนดแนวทางในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน และนำผลการประเมินการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือโรงเรียนแต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจนและมีการกำหนดวิธีการบริหารการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระอย่างชัดเจนจากฝ่ายบริหาร คิดเป็นร้อยละ 98.68 และโรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ใช้ในการบริหารงาน คิดเป็นร้อยละ 94.74 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ใช้ในการบริหารงาน คิดเป็นร้อยละ 95.08 และโรงเรียนมีการกำหนดแนวทางในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจนและมีการกำหนดวิธีการบริหารการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระอย่างชัดเจนจากฝ่ายบริหาร คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 82.55 รองลงมาคือ โรงเรียนแต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 74.00 และโรงเรียนมีการกำหนดแนวทางในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 70.18 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 86.03 รองลงมาคือ โรงเรียนแต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 78.31 และโรงเรียนมีการกำหนดแนวทางในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 75.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ เรื่องการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน	100	96.72	83.27	86.32
2. โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน	100	91.80	71.64	76.56
3. โรงเรียนกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน	100	98.36	80.00	83.84
4. โรงเรียนแต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน	97.37	78.69	17.09	29.99
ค่าเฉลี่ยรวมการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน	99.34	91.39	63.00	69.18

จากตารางที่ 16 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ เรื่องการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100 และโรงเรียนแต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ พิจารณาเป็นรายชื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ได้แก่ โรงเรียนกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อย

ละ 98.36 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 96.72 และโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 91.80 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 88.27 รองลงมาคือโรงเรียนกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 88.00 และโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 71.64 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 86.32 รองลงมาคือ โรงเรียนกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 83.84 และ โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 76.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	ครู	เฉลี่ยรวม
1. การบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	97.95	96.35	74.40	78.86
2. การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ	98.68	94.26	68.09	73.80
3. การส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน	99.34	91.39	63.00	69.18
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้	98.66	94.00	68.50	73.95

จากตารางที่ 17 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 99.34 รองลงมาคือ การบริหารจัดการการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ คิดเป็นร้อยละ 98.68 และ การบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 97.95 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 96.35 รองลงมาคือ การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ คิดเป็นร้อยละ 94.26 และการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 91.39 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 74.40 รองลงมาคือ การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ คิดเป็นร้อยละ 68.09 และการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 63.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 78.86 รองลงมาคือ การบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ คิดเป็นร้อยละ 73.80 และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน เรื่องวิธีการนิเทศ
ภายในโรงเรียน พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

วิธีการนิเทศภายในโรงเรียน	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการทำแผนการนิเทศภายใน โรงเรียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบ	97.37	98.36	91.64	92.87
2. โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการ นิเทศภายในอย่างชัดเจน	97.37	96.72	85.82	88.06
3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความ เข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ วิชาการในโรงเรียน	98.68	95.08	74.56	78.89
4. โรงเรียนมีการกำหนดกิจกรรมนิเทศ ภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ	100	95.08	65.82	72.20
5. โรงเรียนมีการชี้แจงเทคนิควิธีการนิเทศ ภายในโรงเรียนให้บุคลากรทราบ	98.68	90.16	56.00	63.76
6. โรงเรียนได้จัดการพัฒนาครูและบุคลากร ให้ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและ เทคนิคการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น	100	98.36	67.64	73.94
7. โรงเรียนได้กำหนดประเด็นของการ นิเทศภายในอย่างชัดเจน	97.37	90.16	61.09	67.69
ค่าเฉลี่ยรวมวิธีการนิเทศภายในโรงเรียน	98.50	94.85	71.80	76.77

จากตารางที่ 18 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน เรื่องวิธีการนิเทศภายใน
โรงเรียน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบและจัดการพัฒนาครูและบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและเทคนิคการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือโรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการในโรงเรียนและมีการชี้แจงเทคนิควิธีการนิเทศภายในโรงเรียนให้บุคลากรทราบ คิดเป็นร้อยละ 98.68 และโรงเรียนมีการทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบ แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน และได้กำหนดประเด็นของการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบและจัดการพัฒนาครูและบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและเทคนิคการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 98.36 รองลงมาคือโรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 96.72 และโรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการในโรงเรียนและกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 95.08 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบ คิดเป็นร้อยละ 91.64 รองลงมาคือ โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 85.82 และโรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.56 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบ คิดเป็นร้อยละ 92.87 รองลงมาคือ โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 88.06 และโรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 78.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน เรื่องกระบวนการนิเทศภายใน พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

กระบวนการนิเทศภายใน	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการกำหนดกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน	98.68	100	88.18	90.39
2. โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน	100	100	82.73	86.17
3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการในโรงเรียน	100	98.36	82.91	86.17
4. โรงเรียนมีการกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ	100	93.44	69.45	74.96
ค่าเฉลี่ยรวมของกระบวนการนิเทศภายใน	99.67	97.95	80.82	84.42

จากตารางที่ 19 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน เรื่องกระบวนการนิเทศภายใน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจนและกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 100 และโรงเรียนมีการกำหนดกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 98.68 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจนและแต่งตั้งบุคลากร

ผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือโรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 98.36 และโรงเรียนมีการกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 88.18 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศ วิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.91 และโรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่าง ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 82.73 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจาก มากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 90.39 รองลงมาคือ โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน และโรงเรียนส่งเสริม ให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน คิดเป็นร้อย ละ 86.67 และโรงเรียนมีการกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 74.96 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน เรื่องบทบาทผู้บริหาร พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

บทบาทผู้บริหาร	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด	100	96.72	89.82	91.56
2. ผู้บริหารมีการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน	97.37	96.72	67.27	87.77
3. ผู้บริหารจัดให้มีการให้ความรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน	100	100	66.18	72.93
ค่าเฉลี่ยของบทบาทผู้บริหาร	99.12	97.81	74.42	84.09

จากตารางที่ 20 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน เรื่องบทบาทผู้บริหาร

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิดและจัดให้มีการให้ความรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือผู้บริหารมีการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารจัดให้มีการให้ความรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 100 และ ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิดและแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 96.72 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 89.82

รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 67.27 และผู้บริหารจัดให้มีการให้ความรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 66.18

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 91.56 รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 87.77 และผู้บริหารจัดให้มีการให้ความรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ คิดเป็นร้อยละ 72.93 ตามลำดับ

ตาราง 21 วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. วิธีการนิเทศภายในโรงเรียน	98.50	94.85	71.80	76.77
2. กระบวนการนิเทศภายใน	99.67	97.95	80.82	84.42
3. บทบาทผู้บริหาร	99.12	97.81	74.42	84.09
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน	99.10	96.87	75.68	81.76

จากตารางที่ 21 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ กระบวนการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 99.67 รองลงมาคือวิธีการนิเทศภายในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 99.50 และบทบาทผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 99.12 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ กระบวนการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 97.95 รองลงมาคือ บทบาทผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 97.81 และวิธีการนิเทศภายในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 94.85 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ กระบวนการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 80.82 รองลงมาคือ บทบาทผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 74.42 และวิธีการนิเทศภายในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.80 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ กระบวนการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 84.42 รองลงมาคือ บทบาทผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 84.09 และวิธีการนิเทศภายในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่องแนวทางการวัดและประเมินผล พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

แนวทางการวัดและประเมินผล	ผอ.	ร้อยละ		เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	
1. โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจน	100	96.72	91.09	92.58
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด	100	93.44	82.91	87.05
3. ส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง	100	100	80.91	84.72
4. โรงเรียนมีการดำเนินงานการโอนผลการเรียนตามแนวปฏิบัติการเทียบโอนผลการศึกษาอย่างมีระบบ	93.42	90.16	53.27	60.99
5. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานอยู่เสมอ	94.74	95.08	61.09	67.83
6. มีการจัดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากผู้เชี่ยวชาญ	96.05	95.08	54.55	62.74
ค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการวัดและประเมินผล	97.37	95.08	70.64	75.99

จากตารางที่ 22 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย

ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่องแนวทางการวัดและประเมินผล

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจน ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างชัดเจนเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดและส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือมีการจัดการพัฒนาบุคลากรให้ความรู้เรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 96.05 และส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 94.74 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 96.72 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานอยู่เสมอและมีการจัดการพัฒนาบุคลากรให้ความรู้เรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 95.08 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 91.09 รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างชัดเจนเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 82.91 และส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง คิดเป็นร้อยละ 80.91 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.58 รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน และสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 87.05 และส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง คิดเป็นร้อยละ 84.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่องบทบาทผู้บริหาร
ต่อการวัดผลประเมินผลการเรียน พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

บทบาทผู้บริหารต่อวัดผลประเมินผลการเรียน	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. ผู้บริหารมีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่ วัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	100	96.72	92.36	93.60
2. ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายในการ จัดการวัดและประเมินผลและทำความเข้าใจ ร่วมกับบุคลากรอย่างชัดเจน	100	100	80.18	84.13
ค่าเฉลี่ยรวมของบทบาทผู้บริหารต่อวัดผล ประเมินผลการเรียน	100.00	98.36	86.27	88.87

จากตารางที่ 23 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่องบทบาทผู้บริหารต่อ
วัดผลประเมินผลการเรียน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่
ผู้บริหารมีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและประเมินผลอย่างชัดเจนและกำหนดนโยบายในการจัดการ
วัดและประเมินผลและทำความเข้าใจร่วมกับบุคลากรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไป
น้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายในการจัดการวัดและประเมินผลและทำความเข้าใจร่วมกับ
บุคลากรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและ
ประเมินผลอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 96.72 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมาก
ไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและประเมินผลอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ

92.36 รองลงมาคือผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายในการจัดการวัดและประเมินผลและความเข้าใจร่วมกับบุคลากรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 80.18 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและประเมินผลอย่างชัดเจนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.60 รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายในการจัดการวัดและประเมินผลและความเข้าใจร่วมกับบุคลากรอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 84.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่องผลของการวัด
และประเมินผลการเรียน พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

ผลของการวัดและประเมินผลการเรียน	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			ทน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนนำผลของการวัดและประเมินผล การเรียนมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แก่นักเรียน	100	100	99.82	99.85
ค่าเฉลี่ยรวมของผลของการวัดและประเมินผลการ เรียน	100	100	99.82	99.85

จากตารางที่ 24 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน เรื่องผลของการวัดและ
ประเมินผลการเรียน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา มีความเห็นว่า โรงเรียนนำผลของการวัดและประเมินผลการเรียนมาใช้
เพื่อการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 100

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ มีความเห็นว่า โรงเรียนนำผลของการวัดและ
ประเมินผลการเรียนมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 100

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน มีความเห็นว่า โรงเรียนนำผลของการวัดและ
ประเมินผลการเรียนมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 100

เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่า โรงเรียนนำผลของการวัดและประเมินผลการเรียนมาใช้ในการ
ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 99.85

ตารางที่ 25 วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน พิจารณาจากตำแหน่ง
และภาพรวม

ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	ทน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. แนวทางการวัดและประเมินผล	97.37	95.08	70.64	75.99
2. บทบาทผู้บริหารต่อวัดผล ประเมินผลการเรียน	100	98.36	86.27	88.87
3. ผลของการวัดและประเมินผล การเรียน	100	100	99.82	99.85
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการวัดผลประเมินผล การเรียน	99.12	97.81	85.58	90.22

จากตารางที่ 25 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่
บทบาทผู้บริหารต่อวัดผลประเมินผลการเรียนและผลของการวัดและประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ
100 รองลงมาคือ แนวทางการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไป
น้อย ได้แก่ ผลของการวัดและประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ บทบาทผู้บริหารต่อ
วัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 98.36 และแนวทางการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ
95.08 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมาก
ไปน้อย ได้แก่ ผลของการวัดและประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 99.82 รองลงมาคือ บทบาท

ผู้บริหารต่อวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.27 และแนวทางการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 70.64

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผลของการวัดและประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 99.85 รองลงมาคือ บทบาทผู้บริหารต่อวัดผลประเมินผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 88.87 และแนวทางการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 75.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เรื่องแนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	ผอ.	ร้อยละ			เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู		
1. โรงเรียนมีการจัดทำแผนการผลิตสื่อเป็น	100	96.72	85.82	88.36	
แนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน					
2. โรงเรียนมีการจัดทำงบประมาณในการ	100	96.72	73.64	78.60	
จัดหาสื่อและสอบถามความต้องการการใช้สื่อจาก					
ครูผู้สอนแล้วจัดหามาให้ตามความต้องการ					
3. โรงเรียนสนับสนุนจัดหางบประมาณและ	100	93.44	73.09	77.87	
วัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อให้กับครูอย่างเพียงพอ					
4. ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ สร้าง	97.37	96.72	82.18	85.15	
นวัตกรรม และใช้เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัด					
กระบวนการเรียนรู้					
5. ครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อประกอบการ	100	96.72	79.09	82.70	
จัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดกระบวนการ					
เรียนรู้ให้กับผู้เรียน					
6. โรงเรียนจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้	97.37	93.44	61.63	68.41	
ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน					
7. มีการจัดให้ประเมินผลคุณภาพของการใช้	100	93.44	60.00	67.39	
สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี และนำผลการ					
ประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ					
เทคโนโลยีนั้นต่อไป					
ค่าเฉลี่ยรวมของแนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา	99.25	95.31	73.64	78.35	
และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี					

จากตารางที่ 26 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เรื่องแนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการผลิตสื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน จัดทำงบประมาณในการจัดหาสื่อและสอบถามความต้องการการใช้สื่อจากครูผู้สอนแล้วจัดหามาให้ตามความต้องการ สนับสนุนจัดทำงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อให้กับครูอย่างเพียงพอ ครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และ มีการจัดให้ประเมินผลคุณภาพของการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี และนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีนั้นต่อไป คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ สร้างนวัตกรรม และใช้เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้และจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการผลิตสื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน จัดทำงบประมาณในการจัดหาสื่อและสอบถามความต้องการการใช้สื่อจากครูผู้สอนแล้วจัดหามาให้ตามความต้องการ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ สร้างนวัตกรรม และใช้เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 96.72 รองลงมาคือ โรงเรียนสนับสนุนจัดทำงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อให้กับครูอย่างเพียงพอ จัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน และมีการจัดให้ประเมินผลคุณภาพของการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี และนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีนั้นต่อไป คิดเป็นร้อยละ 93.44

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการผลิตสื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 85.82 รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ สร้างนวัตกรรม และใช้เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 82.18 และครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 79.09 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการผลิตสื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 88.36 รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ สร้างนวัตกรรม และใช้เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 85.15 และ ครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 82.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่ง
เรียนรู้ เรื่อง การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่าง ชัดเจน	100	93.44	84.00	86.61
2. ผู้บริหารและครูมีการร่วมกันวางแผนเพื่อ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อการหาความรู้ ของผู้เรียนอยู่เสมอ	100	100	77.27	81.80
3. ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ในการสร้างแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและ เหมาะสมต่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้กับ ผู้เรียน	100	93.44	74.73	79.18
4. นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วย ตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่	97.37	95.08	72.36	77.15
5. นักเรียนสามารถคิด วิเคราะห์ และ แก้ปัญหาด้วยตนเองได้จากแหล่งเรียนรู้ภายใน โรงเรียน	98.68	91.80	62.91	69.43
6. ผู้บริหารกำหนดให้มีการประเมินผล แหล่งเรียนรู้ และนำผลการประเมินมาใช้ในการ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่อไป	100	93.44	55.09	63.46
ค่าเฉลี่ยรวมของการบริหารจัดการและการพัฒนา แหล่งเรียนรู้	99.34	94.53	71.06	76.27

จากตารางที่ 27 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เรื่องการบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ผู้บริหารและครูมีการร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อการหาความรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสร้างแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และผู้บริหารกำหนดให้มีการประเมินผลแหล่งเรียนรู้ และนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้จากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 98.68 และนักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารและครูมีการร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อการหาความรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ คิดเป็นร้อยละ 95.08 และโรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสร้างแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และผู้บริหารกำหนดให้มีการประเมินผลแหล่งเรียนรู้ และนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 84.00 รองลงมาคือผู้บริหารและครูมีการร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อการหาความรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 77.27 และครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสร้างแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 74.73 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 86.61 รองลงมาคือ ผู้บริหารและครูมีการร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อการหาความรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 81.80 และครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสร้างแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 79.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
6.1 แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	99.25	95.31	73.64	78.35
6.2 การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	99.34	94.53	71.06	72.27
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	99.30	94.92	72.35	79.62

จากตารางที่ 28 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 99.34 และแนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 99.25 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 95.31 และการบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 94.53 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 73.64 และการบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 71.06 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจาก มากไปน้อย ได้แก่ แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 78.35 รองลงมาคือ การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 72.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พิจารณาจาก ตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการ ทำวิจัยในชั้นเรียน	100	93.44	78.55	82.24
2. โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	97.37	100	84.55	87.34
3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของ การทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนให้ครูทำวิจัย ในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	100	95.08	78.73	82.53
4. โรงเรียนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็น ข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนในการจัดกระบวนการ เรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่พบจากการทำวิจัย	100	93.44	64.36	70.89
ค่าเฉลี่ยรวมของด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	99.34	95.49	76.55	80.75

จากตารางที่ 29 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่พบจากการทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 95.08 และโรงเรียนมีการให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่พบจากการทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 84.55 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.73 และโรงเรียนมีการให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 78.55 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.34 รองลงมาคือ โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.53 และโรงเรียนมีการให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 30 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	100	93.44	76.73	80.79
2. โรงเรียนได้คัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเพื่อนำเสนอและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ	100	96.72	78.91	82.82
3. โรงเรียนให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน	100	95.08	83.45	86.32
4. โรงเรียนได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากชุมชน จนเกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ	100	91.80	79.82	73.07
5. ชุมชนมีส่วนร่วม สนับสนุน ในการจัดหาสื่อ นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู	100	91.80	64.00	70.45
6. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินการทำงานร่วมกับชุมชน	98.68	81.97	47.45	56.19
ค่าเฉลี่ยรวมของด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	99.78	91.80	71.73	74.94

จากตารางที่ 30 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน คัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเพื่อนำเสนอและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน ได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากชุมชน จนเกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ และชุมชนมีส่วนร่วม สนับสนุน ในการจัดหาสื่อ นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินการทำงานร่วมกับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 98.68 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนได้คัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเพื่อนำเสนอและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 96.72 รองลงมาคือโรงเรียนให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 95.08 และโรงเรียนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.45 รองลงมาคือ โรงเรียนได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากชุมชน จนเกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 79.82 และโรงเรียนได้คัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเพื่อนำเสนอและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 78.91 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.32 รองลงมาคือ โรงเรียนได้คัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเพื่อนำเสนอและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 82.82 และโรงเรียนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน คิดเป็นร้อยละ 80.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เรื่องระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนมีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน	100	96.72	93.64	94.61
2. โรงเรียนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมทุกประเด็น	97.37	98.36	77.64	81.66
3. โรงเรียนดำเนินการพัฒนางาน กำกับ ติดตาม ตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	100	93.44	78.55	85.57
4. โรงเรียนส่งเสริมการให้ความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความจำเป็นให้กับบุคลากรในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา	100	90.16	74.55	84.92
5. โรงเรียนมีการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน เป็นระบบ	100	96.72	66.91	80.33
ค่าเฉลี่ยรวมของระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	99.47	95.08	78.26	85.42

จากตารางที่ 31 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เรื่องระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน ดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตาม ตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการให้ความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความจำเป็นให้กับบุคลากรในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา และจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน เป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ โรงเรียนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมทุกประเด็น คิดเป็นร้อยละ 97.37 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมทุกประเด็น คิดเป็นร้อยละ 98.36 รองลงมาคือโรงเรียนมีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน และจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน เป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 96.72 และโรงเรียนดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตาม ตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 93.44 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 93.64 รองลงมาคือ โรงเรียนดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตาม ตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.55 และโรงเรียนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมทุกประเด็น คิดเป็นร้อยละ 77.64 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 94.61 รองลงมาคือ โรงเรียนดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตาม ตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.24 และโรงเรียนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมทุกประเด็น คิดเป็นร้อยละ 81.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 32 วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เรื่องบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุน ให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา	100	96.72	93.82	94.76
2. มีการแต่งตั้งบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนและครอบคลุมในทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด	100	100	86.55	89.23
ค่าเฉลี่ยรวมของบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา	100.00	98.36	90.19	92.00

จากตารางที่ 32 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เรื่องบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา เมื่อพิจารณา พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุน ให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา และมีการแต่งตั้งบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนและครอบคลุมในทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 100

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ มีการแต่งตั้งบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนและครอบคลุมในทุก

มาตรฐานและตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 100 และผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุน ให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 96.72 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุน ให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 93.82 รองลงมาคือ มีการแต่งตั้งบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนและครอบคลุมในทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 86.55 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุน ให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 94.76 รองลงมาคือ มีการแต่งตั้งบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนและครอบคลุมในทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 89.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 33 วิเคราะห์สภาพรวมการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ พิจารณาจากตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ	ผอ.	รองฯ	ร้อยละ	
			หน.กลุ่มสาระ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	99.47	95.08	78.26	82.10
2. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา	100.00	98.36	90.19	92.00
ค่าเฉลี่ยด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ	99.74	96.72	84.23	86.43

จากตารางที่ 33 พบว่า สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่
บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ระบบ
หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 99.47 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมากไป
น้อย ได้แก่ บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 98.36
รองลงมาคือ ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 95.08
ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลการดำเนินงาน เรียงลำดับจากมาก
ไปน้อย ได้แก่ บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.19
รองลงมาคือ ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.26
ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน เรียงลำดับจาก
มากไปน้อย ได้แก่ บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 92.00
รองลงมาคือ ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 82.10
ตามลำดับ

4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 2 เป็นสิ่งที่โรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้ดำเนินการทางวิชาการจนทำให้ผลสอบระดับชาติสูงกว่าค่าเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในตอนที่ 3 นี้เป็นการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในบางส่วนของโรงเรียน

ตารางที่ 34 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ปัญหาการดำเนินงานวิชาการ	ผอ.	รอง	ร้อยละ	
			หน.กลุ่มสาระฯ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	21.93	19.13	12.18	10.39
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	14.37	18.02	6.82	6.23
3. ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้	16.12	19.91	9.45	7.92
4. ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน	21.93	21.31	9.52	9.72
5. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน	16.45	24.59	11.39	17.05
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	12.06	17.76	10.36	8.88
7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	18.86	41.08	20.79	20.67
8. ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	16.23	30.12	14.96	15.50
9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ	17.89	22.54	12.22	13.36

จากตารางที่ 34 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการและด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 21.93 รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 18.86 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 17.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 41.08 รองลงมาคือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 30.12 และด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 24.59 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.79 รองลงมาคือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 14.96 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 12.22 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.67 รองลงมาคือ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.50 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษาธิการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 13.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 35 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งและ
ภาพรวม

ด้านการวางแผนงานวิชาการ	ผอ.	ร้อยละ		เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระฯ/ครู	
1. ขาดการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศงาน วิชาการที่เป็นระบบ	-	16.39	14.00	12.66
2. ขาดงบประมาณและปัจจัยที่สนับสนุนการจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ	32.89	40.98	16.55	20.52
3. ไม่ได้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการจัดการระบบ ข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจน ทำให้ขาดบุคลากรที่จะ ดูแลระบบอย่างต่อเนื่อง	7.89	-	23.09	4.80
4. ขาดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ	25	8.20	13.09	13.87
5. ขาดการวางระบบการเก็บข้อมูลระบบ สารสนเทศงานวิชาการที่เป็นระบบ	-	-	8.90	7.13
6. ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลระบบสารสนเทศงาน วิชาการให้เป็นปัจจุบัน	-	-	3.27	2.62
7. ไม่มีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ การทำแผนงานวิชาการ	-	-	10.36	10.48
8. การทำแผนงานวิชาการขาดงบประมาณและ ปัจจัยสนับสนุนในการทำแผนงานวิชาการ	-	-	14.91	14.85
9. ขาดการประเมินผลการทำแผนงานวิชาการเพื่อ นำไปปรับปรุงต่อไป	-	8.20	7.27	6.55
ค่าเฉลี่ยรวมปัญหาด้านการวางแผนงานวิชาการ	21.93	19.13	12.18	10.39

จากตารางที่ 35 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดงบประมาณและปัจจัยที่สนับสนุนการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ พบปัญหาเพียงร้อยละ 32.89 รองลงมาคือขาดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 25 และไม่ได้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจน ทำให้ขาดบุคลากรที่จะดูแลระบบอย่างต่อเนื่อง พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดงบประมาณและปัจจัยที่สนับสนุนการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ พบปัญหาเพียงร้อยละ 40.98 รองลงมาคือขาดการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการที่เป็นระบบ พบปัญหาเพียงร้อยละ 16.39 และขาดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการและขาดการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการเพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ไม่ได้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจน ทำให้ขาดบุคลากรที่จะดูแลระบบอย่างต่อเนื่อง พบปัญหาเพียงร้อยละ 23.09 รองลงมาคือ ขาดงบประมาณและปัจจัยที่สนับสนุนการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ พบปัญหาเพียงร้อยละ 16.55 และการวางแผนงานวิชาการขาดงบประมาณและปัจจัยสนับสนุนในการดำเนินงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 14.91 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ขาดงบประมาณและปัจจัยสนับสนุนการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.52 รองลงมาคือ การดำเนินงานวิชาการขาดงบประมาณและปัจจัยสนับสนุนในการดำเนินงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 14.85 และขาดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ คิดพบปัญหาเพียงร้อยละ 13.97 ตามลำดับ

ตารางที่ 36 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	ผอ.	ร้อยละ			เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระฯ/ครู		
1. ขาดการแต่งตั้งมอบหมายผู้รับผิดชอบในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน	-	-	5.45	4.37	
2. ไม่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษา	-	-	8.73	6.99	
3. ขาดการนำหลักสูตรสถานศึกษามาปรับเพื่อการดำเนินการระดับชั้นเรียน	-	16.39	4.73	5.24	
4. โรงเรียนไม่มีการให้ความรู้กับบุคลากรเกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้	-	8.20	1.27	1.75	
5. ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้มีการร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาร่วมกันก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	-	-	6.00	4.80	
6. โรงเรียนไม่มีเทคนิคการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย	42.11	40.90	18.55	23.14	
7. โรงเรียนไม่ได้มีการสร้างแผนการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อแจ้งให้กับบุคลากรทราบ	7.89	-	1.64	2.18	
8. โรงเรียนไม่ได้มีการสำรวจความต้องการการรับการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาจากบุคลากร	7.89	16.39	4.73	6.11	
9. โรงเรียนไม่มีมีการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษา	7.89	-	7.09	4.37	
10. โรงเรียนไม่ได้มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำกรนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน	7.89	8.20	4.00	4.80	

11. บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมิน หลักสูตรสถานศึกษา	12.57	8.20	7.82	8.73
12. โรงเรียนไม่ได้มีการประเมินการใช้หลักสูตร สถานศึกษาอย่างชัดเจน	-	16.39	3.64	4.37
13. โรงเรียนไม่ได้รายงานผลการประเมินการใช้ หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ และนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป	-	-	3.27	2.62
14. โรงเรียนไม่ได้มีการกำหนดประเด็นที่ใช้ในการ ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน	-	-	8.73	6.99
15. โรงเรียนขาดการชี้แจงให้บุคลากรเห็นถึง ความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา	-	-	8.73	6.99
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา	14.37	18.02	6.82	6.23

จากตารางที่ 36 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า โรงเรียนไม่มีเทคนิค
การนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย พบปัญหาเพียงร้อยละ 42.11 รองลงมาคือ บุคลากรขาด
ความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 12.57 และโรงเรียนไม่ได้มี
การสร้างแผนการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อแจ้งให้กับบุคลากรทราบ ไม่ได้มีการสำรวจความ
ต้องการการรับการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาจากบุคลากร ไม่มีมีการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการ
การนิเทศหลักสูตรสถานศึกษา และไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำกรนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาอย่าง
ชัดเจน พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า
โรงเรียนไม่มีเทคนิคการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย พบปัญหาเพียงร้อยละ 40.90 รองลงมา
คือ ขาดการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปปรับเพื่อการดำเนินการระดับชั้นเรียน โรงเรียนไม่ได้มีการสำรวจ
ความต้องการการรับการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาจากบุคลากร และไม่ได้มีการประเมินการใช้

หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน พบปัญหาเพียงร้อยละ 16.39 และ โรงเรียนไม่มีการให้ความรู้กับบุคลากรเกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำกาการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าโรงเรียนไม่มีเทคนิคการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย พบปัญหาเพียงร้อยละ 18.55 รองลงมาคือ ไม่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนไม่ได้มีการกำหนดประเด็นที่ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจนและขาดการชี้แจงให้บุคลากรเห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.73 และบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.82 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนไม่มีเทคนิคการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย พบปัญหาเพียงร้อยละ 23.14 รองลงมาคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.73 และ ไม่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนไม่ได้มีการกำหนดประเด็นที่ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน และโรงเรียนขาดการชี้แจงให้บุคลากรเห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 6.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 37 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่ง
และภาพรวม

ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้	ผอ.	ร้อยละ			เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระฯ/ครู		
1. โรงเรียนไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้	-	8.20	2.91	3.06	
2. โรงเรียนขาดการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่ ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอน	-	-	7.09	5.86	
3. โรงเรียนไม่มีการกำหนดนโยบายการจัดการ เรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามความต้องการและ ความสามารถของผู้เรียน	-	8.20	3.45	3.49	
4. โรงเรียนไม่มีการส่งเสริมการจัดบรรยากาศใน ห้องเรียน	-	-	2.73	2.18	
5. โรงเรียนขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ใน การจัดบรรยากาศในห้องเรียน	25	16.39	11.64	13.54	
6. โรงเรียนไม่มีนโยบายการกระจายการ บริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	-	16.39	2.00	3.06	
7. ในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการ บริหารงาน	-	16.39	11.27	10.48	
8. ในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ได้ มีการประเมินการบริหารงานเพื่อนำมาปรับปรุง อย่างจริงจัง	15.79	8.20	7.82	8.73	
9. โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนที่ชัดเจน	-	8.20	3.45	3.49	

10. งบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริม ศักยภาพผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม	15.79	32.79	19.82	20.52
11. ขาดแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริม ศักยภาพผู้เรียน	7.89	40.98	10.18	12.66
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้	16.12	19.91	9.45	7.92

จากตารางที่ 37 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ย
ระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า โรงเรียนขาด
งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบรรยากาศในห้องเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 25 รองลงมาคือ
ในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ได้มีการประเมินการบริหารงานเพื่อนำมาปรับปรุงอย่าง
จริงจังและงบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม พบปัญหา
เพียงร้อยละ 15.79 และขาดแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ
7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาด
แนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 40.98 รองลงมาคือ
งบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม พบปัญหาเพียงร้อย
ละ 32.79 และโรงเรียนขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ไม่มี
นโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารงาน พบปัญหาเพียงร้อยละ 16.39 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า
งบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม พบปัญหาเพียงร้อย
ละ 19.82 รองลงมาคือ โรงเรียนขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบรรยากาศในห้องเรียนพบ
ปัญหาเพียงร้อยละ 11.64 และในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ได้รับการสนับสนุน
งบประมาณในการบริหารงาน พบปัญหาเพียงร้อยละ 11.27

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ งบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.52 รองลงมาคือ โรงเรียนขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบรรยากาศในห้องเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 13.54 และขาดแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 10.18

ตารางที่ 38 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน	ผอ.	ร้อยละ			เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระฯ/ครู		
1. โรงเรียนไม่ได้มีเทคนิควิธีการนิเทศภายในที่หลากหลายและเหมาะสมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู	15.79	8.20	13.82	13.54	
2. โรงเรียนไม่มีการวางแผนการนิเทศภายในวิชาการเพื่อแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	-	-	4.91	3.93	
3. โรงเรียนไม่ได้มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศภายในงานวิชาการที่ชัดเจน	-	-	2.18	1.75	
4. โรงเรียนไม่ได้กำหนดกิจกรรมที่จะใช้ในการรับการนิเทศภายในงานวิชาการ	-	-	10.91	8.73	
5. หลังจากรับการนิเทศแล้วโรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้นำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	-	16.39	8.55	8.30	
6. ผู้บริหารขาดการกำกับติดตามดูแลการนิเทศภายในงานวิชาการ	-	8.20	1.27	1.75	
7. ในการจัดทำเครื่องมือจากที่นิเทศโรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ	7.89	16.39	15.09	14.41	
8. ขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ	42.11	57.38	19.45	25.33	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน	21.93	21.31	9.52	9.72	

จากตารางที่ 38 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 42.11 รองลงมาคือ โรงเรียนไม่ได้มีเทคนิควิธีการนิเทศภายในที่หลากหลายและเหมาะสมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.79 และในการจัดทำเครื่องมือจากที่นิเทศโรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 57.38 รองลงมาคือ หลังจากการรับการนิเทศแล้วโรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้นำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และในการจัดทำเครื่องมือจากที่นิเทศโรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ พบปัญหาเพียงร้อยละ 16.39 และโรงเรียนไม่ได้มีเทคนิควิธีการนิเทศภายในที่หลากหลายและเหมาะสมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูและผู้บริหารทางการกำกับติดตามดูแลการนิเทศภายในงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 19.45 รองลงมาคือ ในการจัดทำเครื่องมือจากที่นิเทศโรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.09 และโรงเรียนไม่ได้มีเทคนิควิธีการนิเทศภายในที่หลากหลายและเหมาะสมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู พบปัญหาเพียงร้อยละ 13.82 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 25.33 รองลงมาคือ ในการจัดทำเครื่องมือการนิเทศภายในโรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.41 และโรงเรียนไม่ได้มีเทคนิควิธีการนิเทศภายในที่หลากหลายและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู คิดเป็นร้อยละ 13.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 39 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	ผอ.	ร้อยละ			เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระฯ/ครู		
1. โรงเรียนไม่มีการทำคู่มือที่ใช้การการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	-	32.79	17.09	16.60	
2. โรงเรียนไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน	-	8.20	10.00	8.73	
3. โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	7.89	32.79	6.18	8.73	
4. ผู้บริหารขาดความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไม่สามารถให้คำปรึกษากับบุคลากรได้	-	16.39	6.36	4.37	
5. โรงเรียนไม่ได้กำหนดแนวทางในการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	25.00	24.59	21.64	22.27	
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	16.45	24.59	11.39	17.05	

จากตารางที่ 39 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า โรงเรียนไม่ได้กำหนดแนวทางในการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ให้กับผู้เรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตาม พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าโรงเรียนไม่มีการทำคู่มือที่ใช้การการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบเพียงร้อยละ 32.79 รองลงมาคือ โรงเรียนไม่ได้กำหนดแนวทางในการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน พบเพียงร้อยละ 24.59 และผู้บริหารขาดความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไม่สามารถให้คำปรึกษากับบุคลากรได้ พบเพียงร้อยละ 16.39 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าโรงเรียนไม่ได้กำหนดแนวทางในการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 21.64 รองลงมาคือ โรงเรียนไม่มีการทำคู่มือที่ใช้การการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบปัญหาเพียงร้อยละ 17.09 และโรงเรียนไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน พบเพียงร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนไม่ได้กำหนดแนวทางในการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 22.27 รองลงมาคือ โรงเรียนไม่มีการทำคู่มือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ พบปัญหาเพียงร้อยละ 16.60 และโรงเรียนไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน และโรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 40 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	ผอ.	ร้อยละ		เฉลี่ยรวม
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระฯ/ครู	
1. โรงเรียนไม่มีการวางแผนส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อ	-	8.20	2.91	3.06
2. โรงเรียนไม่มีการจัดหาสื่อเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับครูผู้สอน	-	-	-	3.49
3. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนในการใช้ผลิตสื่อ	25.00	24.59	20.00	20.96
4. บุคลากรในโรงเรียนขาดความรู้ในการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	7.89	-	13.09	11.35
5. โรงเรียนขาดสื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	15.79	24.59	9.82	11.79
6. โรงเรียนไม่มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	7.89	8.20	6.18	4.37
7. ขาดการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีในโรงเรียนให้พร้อมสำหรับการศึกษาของนักเรียน	-	8.20	8.91	7.86
8. ไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ดูแลแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนที่ชัดเจน	7.89	16.39	4.73	6.11
9. ขาดการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	7.89	24.59	9.82	10.92
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	12.06	17.76	10.36	8.88

จากตารางที่ 40 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนในการใช้ผลิตสื่อ พบปัญหาเพียงร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ โรงเรียนขาดสื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.79 และบุคลากรในโรงเรียนขาดความรู้ในการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โรงเรียนไม่มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ดูแลแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนที่ชัดเจนและขาดการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนในการใช้ผลิตสื่อ ขาดสื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขาดการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 24.59 รองลงมาคือ ไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ดูแลแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนที่ชัดเจน พบปัญหาเพียงร้อยละ 16.39 และโรงเรียนไม่มีการวางแผนส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อ ไม่มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขาดการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีในโรงเรียนให้พร้อมสำหรับการศึกษาของนักเรียน พบเพียงร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนในการใช้ผลิตสื่อ พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.00 รองลงมาคือ บุคลากรในโรงเรียนขาดความรู้ในการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบปัญหาเพียงร้อยละ 13.09 และโรงเรียนขาดสื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขาดการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน พบปัญหาเพียงร้อยละ 9.82 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนในการใช้ผลิตสื่อ พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.96 รองลงมาคือ โรงเรียนขาดสื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบปัญหาเพียงร้อยละ 11.79 และบุคลากรในโรงเรียนขาดความรู้ในการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบปัญหาเพียงร้อยละ 11.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 41 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่มสาระฯ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. ขาดการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรในเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	15.79	41.18	24.00	25.33
2. ผู้บริหารไม่ได้กำหนดนโยบายในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	7.89	-	7.09	4.37
3. ขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	32.89	40.98	31.27	32.31
ค่าเฉลี่ยด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	18.86	41.08	20.79	20.67

จากตารางที่ 41 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 32.89 รองลงมาคือ ขาดการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรในเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.79 และผู้บริหารไม่ได้กำหนดนโยบายในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรในเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ

41.18 และขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 40.90 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 31.27 รองลงมาคือ ขาดการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรในเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 24.00 และผู้บริหารไม่ได้กำหนดนโยบายในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.09 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 32.31 รองลงมาคือ ขาดการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรในเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 25.33 และผู้บริหารไม่ได้กำหนดนโยบายในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 4.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	ร้อยละ			
	ผอ.	รองฯ	ครู	เฉลี่ยรวม
1. โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือกับชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมการจัดการศึกษา	7.89	-	7.64	6.99
2. คณะกรรมการสถานศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการด้านต่าง ๆ	-	8.20	4.55	4.37
3. ไม่มีการแบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาลงมาในระดับสายชั้น	25.00	41.18	23.27	25.76
4. ไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา	15.79	40.98	24.36	24.89
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	16.23	30.12	14.96	15.50

จากตารางที่ 42 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ไม่มีการแบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาลงมาในระดับสายชั้น พบปัญหาเพียงร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.79 และโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือกับชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมการจัดการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ไม่มีการแบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาลงมาในระดับสายชั้น พบปัญหาเพียงร้อยละ 41.18 รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ

ละ 40.98 และคณะกรรมการสถานศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการด้านต่าง ๆ พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 24.36 รองลงมาคือ ไม่มีการแบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาลงมาในระดับสายชั้น พบปัญหาเพียงร้อยละ 23.27 และโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือกับชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมการจัดการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.64 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ไม่มีการแบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาลงมาในระดับสายชั้น พบปัญหาเพียงร้อยละ 25.76 รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา และโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือกับชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมจัดการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 6.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 43 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งและภาพรวม

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงาน วิชาการ	ผอ.	ร้อยละ		
		รองฯ	หน.กลุ่ม สาระฯ/ครู	เฉลี่ยรวม
1. บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกัน คุณภาพการศึกษาทางวิชาการ	7.89	8.20	4.55	5.24
2. บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา	15.79	24.59	19.09	19.21
3. บุคลากรไม่เข้าใจวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา	15.79	24.59	14.73	15.72
4. บุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา	42.11	32.79	20.00	23.58
5. โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการ ประกันคุณภาพการศึกษาแต่ละส่วนที่ชัดเจน	7.89	-	2.73	3.06
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กับงานวิชาการ	17.89	22.54	12.22	13.36

จากตารางที่ 43 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า บุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 42.11 รองลงมาคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาและไม่เข้าใจวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 15.79 และบุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพ

การศึกษาทางวิชาการและโรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาแต่ละส่วนที่ชัดเจน พบปัญหาเพียงร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าบุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 32.79 รองลงมาคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาและไม่เข้าใจวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 24.59 และบุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาทางวิชาการ พบปัญหาเพียงร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ให้ข้อมูลปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าบุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 20.00 รองลงมาคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 19.09 และบุคลากรไม่เข้าใจวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 14.73 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปรากฏว่าผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ บุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 23.58 รองลงมาคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 19.21 และ บุคลากรไม่เข้าใจวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาเพียงร้อยละ 17.72 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 89 โรงเรียน จำนวนประชากร 890 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 41 – 45 ปี ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ภูมิการศึกษาปริญญาโท และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง 1 – 5 ปี

2. ศึกษาสภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยรวม มีสภาพการดำเนินงานวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพการดำเนินงานแต่ละด้านที่โรงเรียนปฏิบัติได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ และด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เมื่อสรุปผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ

1.1 การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ การแต่งบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการ ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้ และสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

1.2 การทำแผนงานวิชาการ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ จัดประชุมปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการทำแผนงานวิชาการร่วมกัน มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการ และชี้แจงเกี่ยวกับการทำแผนวิชาการให้กับบุคลากรที่ต้องใช้แผนงานวิชาการ

2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

2.1 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ วางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน แต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และจัดทำโครงสร้างหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้

2.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ จัดให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม และหลังจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละด้านและนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป

2.3 การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ การจัดทำแผนการนิเทศและแจ้งให้กับครูผู้สอนทราบ แต่งตั้งผู้นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และหลักจากการนิเทศได้นำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

2.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา แต่งตั้งบุคลากรให้เป็นผู้ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และนำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

2.5 การรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน กำหนดประเด็นที่ใช้ในการรายงานผลการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน และมีการเผยแพร่รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

2.6 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา มีการกำหนดประเด็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ชัดเจน และนำประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา มาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไปอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้

3.1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกัน มีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่สอดคล้องกับคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่าง ๆ ในเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

3.2 การบริหารการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน และกำหนดแนวทางในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน

3.3 การส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการแต่งตั้งบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน กำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน และส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน

4. ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน

4.1 วิธีการนิเทศภายในโรงเรียน พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบ แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน และส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน

4.2 กระบวนการนิเทศภายใน พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ กำหนดกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน แต่งตั้งบุคลากรดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการในโรงเรียน และมีการกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ

4.3 บทบาทผู้บริหาร พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน และจัดให้มีการให้ความรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน

5. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน

5.1 แนวทางการวัดและประเมินผล พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ ทำระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจน ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด และส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

5.2 บทบาทผู้บริหารต่อการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ผู้บริหารดำเนินการคือ แต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและประเมินผลอย่างชัดเจน และมีการกำหนดนโยบายในการจัดการวัดและประเมินผล และทำความเข้าใจร่วมกับบุคลากรอย่างชัดเจน

5.3 ผลของการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ นำผลของการวัดและประเมินผลการเรียนมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน

6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

6.1 แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ การจัดทำแผนการผลิตสื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ สร้างนวัตกรรม และใช้เทคโนโลยี ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อประกอบการจัดการการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

6.2 การบริหารการจัดการและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ผู้บริหารและครูมีการร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อการหาความรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ และครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสร้างแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

8. ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ ให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน คัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเพื่อนำเสนอและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

9.1 ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน ดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตามตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมทุกประเด็น

9.2 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา และมีการแต่งตั้งบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนและครอบคลุมในทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด

3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนัก กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ด้านการวางแผนงานวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ และ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสรุปผลในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ ขาดการวางระบบการเก็บข้อมูลระบบสารสนเทศงานวิชาการที่เป็นระบบ รองลงมาคือ ขาดงบประมาณและปัจจัยที่สนับสนุนการทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ และไม่มีการตรวจสอบข้อมูลระบบสารสนเทศงานวิชาการให้เป็นปัจจุบัน

2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนไม่ได้มีการสร้างแผนการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อแจ้งให้กับบุคลากรทราบ รองลงมาคือ โรงเรียนไม่ได้มีการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน และโรงเรียนไม่ได้มีการสำรวจความต้องการการรับการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาจากบุคลากร

3. ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ งบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม รองลงมาคือ ในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ได้มีการประเมินการบริหารงานเพื่อนำมาปรับปรุงอย่างจริงจัง และโรงเรียนขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบรรยากาศในห้องเรียน

4. ด้านการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ ในการจัดทำเครื่องมือจากที่นิเทศโรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ รองลงมาคือ โรงเรียนไม่ได้กำหนดกิจกรรมที่จะใช้ในการรับการนิเทศภายในงานวิชาการ และขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ

5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รองลงมาคือ โรงเรียนไม่มีการทำคู่มือที่ใช้การการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และโรงเรียนไม่มีการทำคู่มือที่ใช้การการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ ขาดการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีในโรงเรียนให้พร้อมสำหรับการศึกษาของนักเรียน รองลงมาคือ ขาดการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน และโรงเรียนไม่มีการจัดหาสื่อเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับครูผู้สอน

7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ ขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ผู้บริหารไม่ได้กำหนดนโยบายในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขาดการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรในเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

8. ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือกับชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมการจัดการศึกษา รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา และไม่มีการแบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาลงมาในระดับสายชั้น

9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับลำดับจากมากไปน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาทางวิชาการ รองลงมาคือบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา และบุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

5.2 อภิปรายผล

จากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนมีสภาพการดำเนินงานและปัญหาที่แตกต่างกันออกไป โดยผู้วิจัยจะขออภิปรายผลการวิจัยออกเป็นสภาพ และปัญหาที่พบในรายด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า ในด้านการวางแผนงานวิชาการ กิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการ ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีและสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ และสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น การจัดประชุมปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการร่วมกัน มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการและชี้แจงเกี่ยวกับการทำแผนวิชาการให้กับบุคลากรที่ต้องใช้แผนงานวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การวางแผนงานวิชาการเป็นการเริ่มต้นการทำงานในทุก ๆ ด้าน การวางแผนงานวิชาการจึงต้องวางแผนให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการวางแผนงานวิชาการเป็นอย่างมาก เพื่อให้ส่งผลที่ดีต่อการดำเนินงานวิชาการต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ พรชนก ต่ายหัวดง (2550) กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการ คือ การจัดทำแผนงานวิชาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือนโยบายหลักของสถานศึกษา การร่วมมือกันทำงาน และการกระจายอำนาจ มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิชาการ และสอดคล้องกับ ธวัช ดารารัตน์ (2548) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการ คือ การวางแผนงานวิชาการ กำหนดเป้าหมายและตัดสินใจเลือกแนวทางที่ดีที่สุดในการปฏิบัติไว้ล่วงหน้าเพื่อดำเนินงานวิชาการ

ในส่วนของปัญหาที่พบในด้านการวางแผนงานวิชาการ คือ ขาดการวางระบบการเก็บข้อมูลระบบสารสนเทศงานวิชาการที่เป็นระบบ รองลงมาคือขาดงบประมาณและปัจจัยที่สนับสนุนการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบและไม่มีการตรวจสอบข้อมูลระบบสารสนเทศงานวิชาการให้เป็นปัจจุบัน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า หากสถานศึกษาขาดการวางระบบที่ดีในการเก็บข้อมูลระบบสารสนเทศต่าง ๆ ในงานวิชาการ ก็จะทำให้ข้อมูลต่าง ๆ ไม่ได้ถูกจัดเก็บอย่างเป็นระบบ อาจทำให้ข้อมูลนั้นเกิดการสูญหายหรือไม่สามารถนำมาใช้ได้ตรงกับความต้องการ เกิดความล่าช้าในการค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554) ได้กล่าวว่า สารสนเทศหมายถึง ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลโดยวิธีที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการในการใช้งานซึ่งมีการตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว และการจัดทำแผนงานวิชาการ คือ การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการ จะระเบียบและกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ และสอดคล้องกับ พรชนก ต่ายหัวดง (2550) กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการ คือการจัดทำแผนงานวิชาการ ที่

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือนโยบายหลักของสถานศึกษา การร่วมมือกันทำงาน และการกระจายอำนาจ มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิชาการ จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการในการจัดทำแผนงานวิชาการ เพื่อให้บุคลากรได้ร่วมกันทำแผนงานวิชาการ รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรในด้านของการวางแผนงานวิชาการ

2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการ คือ การวางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน จัดให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนการนิเทศและแจ้งให้กับครูผู้สอนทราบ มีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำรายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจะต้องมีการจัดทำร่วมกัน ระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียนเพื่อกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่าง ๆ มีการประเมินการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับสำนักการปฏิบัติการศึกษา (2545) กล่าวว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจะต้องให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ มณีรัตน์ ภิณฺโญภาพสกุล (2549) กล่าวว่า การจัดการหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์และการจัดทำหลักสูตร และสอดคล้องกับ สาโรจน์ เทียนใส (2552, บทคัดย่อ) กล่าวว่า งานด้านหลักสูตรและการบริหารงานหลักสูตร โรงเรียนได้มีการจัดเตรียมบุคลากร จัดครูเข้าสอน การจัดทำตามรายงาน การบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนได้รับความรู้ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดให้มีการนิเทศภายใน เพื่อนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร

ส่วนของปัญหาที่พบในด้านของการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนไม่ได้มีการสร้างแผนการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อแจ้งให้บุคลากรทราบ ไม่มีการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาชัดเจน และไม่มีการสำรวจความต้องการการรับการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาจากบุคลากร ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การที่โรงเรียนไม่ได้มีการสร้างแผนการนิเทศการใช้หลักสูตร ไม่มีการประเมินการใช้หลักสูตร ทำให้หลักสูตรสถานศึกษาที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้นมาอาจจะไม่ได้รับการปรับปรุงที่ตรงกับความต้องการของสถานศึกษา ดังนั้นการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาจึงจำเป็นสำหรับสถานศึกษา เพื่อนำมาซึ่งการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ สาโรจน์ เทียนใส (2552, บทคัดย่อ) ปัญหาที่ประสบในงานด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ได้แก่ จัดหาครูแต่ละวิชาไม่เพียงพอ ขาดการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้

จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และมีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อดำเนินกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งการบริหารจัดการควรกระจายลงสู่การบริหารจัดการเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้เกิดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเป็นการกระจายงานลงสู่ปฏิบัติได้ง่ายขึ้น โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ สมชาย ชูเลิศ (2553) ได้กล่าวว่า หลักในการบริหารงานวิชาการนั้นผู้บริหารต้องใช้หลักการกระจายอำนาจให้กับบุคลากรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน ลดหลั่นตามหน้าที่ของแต่ละบุคคล โดยที่ผู้บริหารต้องใช้หลักการทางประชาธิปไตยในการดำเนินงาน ผู้บริหารต้องคอยกระตุ้นให้ครูและบุคลากรมีความกระตือรือร้น ขยันขันแข็ง สอนอย่างมีประสิทธิภาพและสนใจในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ โดยผู้บริหารจะต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่ครู รวมทั้งต้องมีเสรีภาพเพื่อให้เปิดประสิทธิผลที่แท้จริง และสอดคล้องกับ พระบุญลัด สุวรรณเดช (2561, บทคัดย่อ) กล่าวว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ โรงเรียนส่วนใหญ่มีการประชุมชี้แจงสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการประชุมชี้แจงนโยบาย/วัตถุประสงค์ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน

ส่วนปัญหาที่พบในด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ คือ งบประมาณในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ได้มีการประเมินการบริหารงานเพื่อนำมาปรับปรุงอย่างจริงจัง และโรงเรียนขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า เมื่อโรงเรียนขาดงบประมาณในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ ก็จะทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูผู้เรียนด้อยประสิทธิภาพลง เนื่องจากครูไม่มีวัสดุอุปกรณ์ที่ได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียนมาใช้ในการสร้างสื่อเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โรงเรียนจึงควรให้การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นแก่ครูผู้สอนเพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้ให้ข้อบ่งชี้ของการบริหารงานวิชาการไว้ในเรื่องของการบริหารจัดการเรียนการสอนว่า ต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมหลักสูตร การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุดและการนิเทศเพื่อเอื้อต่อการศึกษาของผู้เรียนโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำและนำคำแนะนำไปปรับปรุงใช้ และสอดคล้องกับ ศุทธิณี สุวรรณศรี (2554, บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่าปัญหาที่พบในการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 36 คือ หลักสูตรมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงปรับปรุงบ่อยครั้ง โรงเรียนไม่ได้ทำทะเบียนแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและนอก

โรงเรียนอย่างเป็นทางการเป็นระบบ งบประมาณในการผลิตสื่อการสอนน้อยเกินไป การวัดผลประเมินผลไม่ชัดเจน โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจหลักสูตรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรจัดงบประมาณเพิ่มเติมในการใช้แหล่งเรียนรู้ ควรจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ ควรอบรมครูเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล

4. ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน

จากการผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการคือ มีการจัดทำแผนการนิเทศภายในเพื่อแจ้งให้ครูทราบ กำหนดกระบวนการนิเทศภายในอย่างชัดเจน และมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับสถานศึกษา เพื่อเป็นการให้ครูผู้สอนได้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน และรู้ข้อผิดพลาดในการจัดการเรียนการสอนนั้น แต่การนิเทศภายในโรงเรียนควรเป็นการนิเทศแบบกัลยาณมิตร เป็นการแนะนำ ส่งเสริม ให้กำลังใจกับผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ มยุรี สมใจ (2551,บทคัดย่อ) กล่าวว่า ในส่วนของการนิเทศการศึกษา มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา และสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรุงเทพมหานคร (2554) กล่าวว่า การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนได้วางแผนและดำเนินการร่วมกัน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้ได้ผลดีขึ้น โดยมีหลักการ ดังนี้ การร่วมแรง การร่วมใจ การร่วมคิด การร่วมพิชิตปัญหา และการร่วมพัฒนาทั้งกลุ่มและตนเอง

ส่วนปัญหาที่พบในด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน คือ โรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนไม่ได้กำหนดกิจกรรมที่จะใช้ในการรับการนิเทศภายในงานวิชาการ และขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ในกระบวนการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนควรมีการให้ความรู้กับบุคลากรในด้านของการจัดการนิเทศ การสร้างเครื่องมือนิเทศ และมีการกำหนดกิจกรรมการนิเทศที่ชัดเจน เพื่อให้ครูเข้าใจตรงกันในการทำกิจกรรมการนิเทศนั้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การที่โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนจะทำให้บุคลากรในโรงเรียนไม่รู้ถึงความสำคัญของการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน อีกทั้งควรมีการตรวจสอบเครื่องมือที่นำมาใช้ในการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนเพื่อให้เครื่องมือที่ได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการนิเทศ สอดคล้องกับ สาโรจน์ เทียนใส (2552,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ กล่าวว่า งานด้านการนิเทศภายใน โรงเรียนได้มีระบบการนิเทศภายใน ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์งบประมาณ ขวัญและกำลังใจในการดำเนินโครงการ ติดตามและประเมินผลการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน และส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างแท้จริง

ปัญหาที่ประสบได้แก่ ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน ขาดความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนในการนิเทศภายในโรงเรียน

5. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนดำเนินการ คือ มีการทำระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน แต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและประเมินผลอย่างชัดเจน และนำผลของการวัดและประเมินผลการเรียนมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน ผู้วิจัยพบว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนเป็นสิ่งสำคัญของโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการอย่างถูกต้อง จึงควรมีการจัดทำระเบียบการวัดผลประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจน กำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ซึ่งผลการวัดผลประเมินผลการเรียนจะเป็นสิ่งที่นำมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนต่อไป สอดคล้องกับ พระบัญญัติ สุวรรณเดช (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัยว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลของโรงเรียน และดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และสอดคล้องกับ ก๊อดบี้ , รอนดี , และทรอคมอร์ตัน (Godbey , Ronde , & Thorckmorton , 2002 , บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้วยรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย พบว่า รูปแบบการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่หลากหลาย สามารถช่วยให้ผู้ปกครองเห็นถึงการพัฒนาทักษะด้านวิชาการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เมื่อผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์และสิ่งที่คาดหวังไว้ชัดเจน และยังสามารถพัฒนาการแสดงผลของผู้เรียนได้ดีขึ้น

ส่วนปัญหาที่พบในด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คือ โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนไม่มีการจัดทำคู่มือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า หากไม่ได้มีการจัดทำคู่มือให้ความรู้กับบุคลากรในการประเมินการเรียนจะทำให้บุคลากรเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการจัดทำกรวัดและประเมินผลการเรียน และโรงเรียนจำเป็นต้องจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดยต้องเริ่มจากการเห็นถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาก่อน แล้วนำความสำคัญมาสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ ทรงศักดิ์ สิงหนสาย (/556, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาม่อนปิน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก โดยมีการมอบหมายและติดตามให้มีการจัดทำหรือจัดทำเอกสาร หลักฐานการศึกษาเป็นไปอย่างเป็นระเบียบการวัดและประเมินผล ปัญหาที่พบคือ ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และไม่เป็นความสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลตาม

สภาพจริงแก่ครู ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแก่ครู

6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการ คือ การจัดทำแผนการผลิตสื่อเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน มีการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาเล็กหรือสถานศึกษาใหญ่ เพราะสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ จำเป็นสำหรับผู้เรียนในการสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ สมเดช สีแสง (2552,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากโรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนน้อย ทำให้ได้รับงบประมาณน้อยและมีบุคลากรน้อยตามมา จึงทำให้มีผลต่อการพัฒนางานวิชาการ และสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้ให้ข้อบ่งชี้ของงานวิชาการด้านการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนว่า ได้แก่ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมหลักสูตรและจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุดและนิเทศเพื่อเอื้อต่อการเรียนของผู้เรียนโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำและนำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข

ส่วนของปัญหาที่พบในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ คือ ขาดการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีในโรงเรียนให้พร้อมสำหรับการศึกษาของนักเรียน ขาดการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน และโรงเรียนไม่ได้มีการจัดหาสื่อเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับครูผู้สอน ผู้วิจัยพบว่า การที่โรงเรียนไม่มีความพร้อมในเรื่องของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้ ดังนั้นผู้บริหารควรให้การสนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้พร้อมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545) กล่าวว่า ขอบข่ายงานด้านการบริหารงานวิชาการในเรื่องการพัฒนาสื่อ และการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ขอบข่ายคือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิตและพัฒนาและใช้สื่อ และเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสมเพื่อการศึกษา และจัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและนักเรียนได้ใช้อย่างเพียงพอและหลากหลาย

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการคือมีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา เนื่องจากผลของการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครู และส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้ สอดคล้องกับ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545) กล่าวว่า ขอบข่ายงานด้านการบริหารงานวิชาการในเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนา

คุณภาพการศึกษา ขอบข่ายงานคือ ส่งเสริมและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ให้ครูทำวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน การจัดการกระบวนการเรียนรู้มีการใช้สื่อและอุปกรณ์มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และมีการรวบรวมเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัด ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา เนื่องจากผลของการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครู และส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้ และสอดคล้องกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554) กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน มุ่งหวังเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นรูปแบบการวิจัยจึงเป็นลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

ส่วนของปัญหาที่พบในเรื่องของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ ขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เนื่องจากวิจัยเป็นการทำขึ้นเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับ สุกันยา ดลสถิต (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ และการประกันคุณภาพการศึกษา

8. ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการ คือ ให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนเป็นการเสริมสร้างการพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน อีกทั้งยังสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชนอีกด้วย สอดคล้องกับ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545) ได้เสนอขอบข่ายงาน ด้านการบริหารงานวิชาการ เรื่อง การส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการไว้ว่า ให้ดำเนินการเสริมความรู้และประสบการณ์ให้ชุมชน โดยร่วมมือกับบุคลากร ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนสามารถเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการโดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันทางสังคมอื่น และสนับสนุนช่วยเหลือให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกันระหว่างชุมชน และสอดคล้องกับ วิเชียร ยอดจักร (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยชุมชนเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษาในโรงเรียน มีส่วนช่วยส่งเสริมคุณภาพของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาการแก่ชุมชน

ส่วนของปัญหาที่พบในด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ คือ โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมการจัดการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการที่ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอาจเป็นผลมาจากการที่ชุมชนขาดความเข้าใจในการเข้ามามีส่วนร่วมต่าง ๆ กับโรงเรียนจึงทำให้ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร สถานศึกษาจึงควรมีการให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องของการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พระบัญญัติ สุวรรณเดช (2561,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร พบว่าในด้านของการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โรงเรียนมีการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยมีการสร้างความตระหนักของการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการ คือ มีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน และผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหัวใจหนึ่งของสถานศึกษา ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองว่าสถานศึกษาจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้ จึงควรจัดให้มีการให้ความรู้ในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรในโรงเรียน สอดคล้องกับ สาโรจน์ เทียนใส (2552,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินการวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ พบว่า งานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนได้มีระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จัดให้มีการอบรมให้ความรู้กับครู ส่งเสริมพัฒนาวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่ครูและบุคลากร ให้คำปรึกษา ติดตาม กำกับการประกันคุณภาพการศึกษา ปัญหาที่พบ ได้แก่ ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสอดคล้องกับ วัฒนา โรจน์เจริญชัย (2553,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า มีการปฏิบัติและเป็นจริงในระดับมาก คือ มีการประชุมวางแผนงานโครงการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมีรายงานและมีรายงานการประเมินตนเองเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด

ส่วนปัญหาที่พบในด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ คือ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาทางวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาทางวิชาการ เพื่อให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาทางวิชาการ ให้บุคลากรไม่มองว่าการประกันคุณภาพคือการสร้างภาระงานเพิ่มขึ้นให้กับครูผู้สอน แต่เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนต้องทำเป็นปกติอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ บักก์ (Bugg,2001,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในด้านการประกันคุณภาพและการวางแผนปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐอิลลินอยส์ พบว่า การประกันคุณภาพมีผลทางบวกต่อกลยุทธ์การสอนที่ใช้ในโรงเรียน กรอบการทำงานประกันคุณภาพมีศักยภาพที่จะช่วยเหลือโรงเรียนในการพัฒนาวัฒนธรรมในการปรับปรุงโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง แต่การขาดภาวะผู้นำ และแหล่งงบประมาณมีผลให้กระบวนการไม่เพียงพอที่จะบรรลุตามความมุ่งหมายได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอสำหรับการนำไปใช้

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่าในทุกโรงเรียนที่มีผลการทดสอบสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการบริหารงานวิชาการตามกรอบการบริหารงานวิชาการของกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือกิจกรรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีการออกแบบอย่างชัดเจน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่โรงเรียนต่าง ๆ มีการส่งเสริมการทำวิจัยให้กับครูผู้สอน และมีการส่งเสริมการนำผลการวิจัยมาพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และการจัดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ในทุก ๆ โรงเรียนมีการจัดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปีการศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า แม้โรงเรียนที่สามารถผ่านการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ก็พบปัญหาของการบริหารงานวิชาการ แม้จะพบเพียงเล็กน้อยก็ตามก็เป็นแนวทางในการพัฒนาผลการทดสอบระดับชาติให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะปัญหาที่พบเพื่อให้ผู้ที่มาศึกษาได้นำไปพัฒนาโรงเรียนเพื่อให้มีผลการทดสอบระดับชาติที่สูงขึ้น ดังนี้

1. สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ควรให้การกำกับติดตามดูแลการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินงานวิชาการตามกรอบคู่มือการดำเนินงานวิชาการของกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย มีผลการทดสอบระดับชาติที่สูงขึ้นจนผ่านค่าเฉลี่ยระดับประเทศเพิ่มขึ้น

2. ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ควรมีการกำกับติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน มีการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำในการปรับปรุงการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานวิชาการเป็นไปตามเป้าหมาย และมีผลการทดสอบระดับชาติที่สูงขึ้นจนผ่านค่าเฉลี่ยระดับชาติที่สูงขึ้น

3. ครูผู้สอน ควรดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนให้ตรงกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ มีการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ประเมินผลการจัดกิจกรรมไว้ พยายามเรียนรู้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพิ่มผลการทดสอบระดับชาติให้สูงขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุของโรงเรียนที่ไม่เคยมีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงกว่าหรือเท่ากับ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. ควรมีการศึกษาความต้องการในการพัฒนาบุคลากรในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากรในความจำเป็นที่ต้องใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสพ.).
- ชฎาภรณ์ สนิมคลัง. (2553). ปัญหาการบริการงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชุมพล ผุ่งใหญ่. (2552). การศึกษาภารกิจงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ. (2547). การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ถนอมรัตน์ สิทธิเสณี. (2550). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน สมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทรงศักดิ์ สิงหนสาย. (2556). การดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาม่อนปิ่น อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธวัชชัย ธรรมคงทอง. (2555). การศึกษางานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอแก่งหางแมว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อกรุงเทพฯ.
- พรชนก ต่ายหัวดง. (2550). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 และ เขต 2. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- พระบุญลัทธิ สุวรรณเดช. (2561). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- พระมหาอภิสิทธิ์ จักรแก้ว. (2553). การศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 1. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัทธ์ธีรา รัตนชัย. (2550). การบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มณีรัตน์ ภิญญาคานสกุล. (2549). การบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 3. (วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- มยุรี สมใจ. (2551). การบริหารงานวิชาการสู่เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ กลุ่มโรงเรียนปง 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มยุเรศ โคตรชมพู. (2550). ข้อคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ยุกตนันท์ หวานฉ่ำ. (2555). การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในอำเภอคลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิเชียร ยอดจักร. (2555). การบริหารงานของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ.
- ศุภธินี สุวรรณสร. (2554). การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). 12 ปี สทศ. สู่องค์กรมหาชน คุณธรรมส่งเสริมการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างยั่งยืนตามศาสตร์พระราชา. เข้าถึงได้จาก <https://www/niets.or.th/th/content/download/5485>.
- สมชาย ชูเลิศ. (2553). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานนทบุรี เขต2. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทเกษม.
- สมเดช สีแสง. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาโรงเรียน ขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครสวรรค์ เขต 3. นครสวรรค์: ริมบึงการพิมพ์.
- สาโรจน์ เทียนใส. (2552). การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความ เป็นเลิศทางด้านวิชาการในโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการ ประกันคุณภาพผู้เรียนของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2554). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจ การบริหารการจัดการ การศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.2550*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา. (2545). *มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะครูศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: แอล.ที.เพรส.
- สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ (พ.ศ.2560 – 2563)*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุกันยา ดลสถิต. (2556). *การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุริยันต์ อินทเจริญศาสนต์. (2552). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 และ เขต 2. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2554). *แนวทางการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- อานวย มีสมทรัพย์. (2553). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเขต 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อุณากรรณ สวนมะม่วง. (2553). *การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

Reference

- Agthe, R.R. (1980). The elementary principles of the own and the teacher roles in curriculum decision making. *Dissertation Abstracts International*, 40(6).
- Bugg, Kent Andrew. (2001). Quality assurance and improvement planning in Illinois High school. *Dissertation Abstracts International*, 61(1).
- Desautel, R.A. (1978). Administrative role perceptions of North Dakota Elementary School principals as related to selected dimension of administrative function. *Dissertation Abstracts International*, 39(4).
- Dickey, F.G. (1960). A study of the high school principalship. *Dissertation Abstracts International*, 32(2).
- Godbey, Ronde and Throckmorton. (2002). Interpreting student performance through the use of alternative forms of assessment. *Dissertation Abstracts International*, 32(2).
- McCarthy, Wather M. (1971). The role of the secondary school principals in New Jersey. *Dissertation Abstracts International*, 32(2).
- Minudin, O.B. (1987). The role of the secondary school principals as perceived by secondary school principals in Sadas Malaysia. *Dissertation Abstracts International*, 47(7)
- Rousseau, Denies M., and McCarthy, Sharon. (2007). Educating managers from an evidence based perspective. *Academy Management Learning and Education*, 6(1).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นางพรทิพย์ มาศรีนวล อดีตผู้อำนวยการวิทยฐานะเชี่ยวชาญ
โรงเรียนบ้านขุนประเทศ สำนักงานเขตหนองแขม
กรุงเทพมหานคร
2. นางพีระลัดดา เกษกี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร
3. นายวิทยา วงษ์ษา ผู้อำนวยการวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดโตนด
สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
4. นางสาวจุฑาภรณ์ พุทธิโอวาท รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านขุนประเทศ
สำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร
5. นางสาวอรุณ วังคฮาด ครูวิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนคลองปึกหลัก
สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง “การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้”

2. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามหรือหน่วยงานของท่าน และจะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคลแต่อย่างใด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ตอบแบบสอบถามนี้ตรงตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

นางสาววรรณละภา โตแดง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยสยาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน โดยทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 31 ปี 31 – 35 ปี
 36 – 40 ปี 41 – 45 ปี
 46 – 50 ปี 51 ปี ขึ้นไป
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ผู้อำนวยการโรงเรียน
 - รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
 - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
4. วุฒิทางการศึกษาสูงสุด
 - ปริญญาตรี ปริญญาโท
 - ปริญญาเอก
5. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน
 - 1 - 5 ปี 6 – 10 ปี
 - 11 – 15 ปี 16 – 20 ปี
 - มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานวิชาการ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงหรือเติมข้อความในช่องว่างที่กำหนด (แต่ละข้อสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

1. การวางแผนงานวิชาการ

1.1 การจัดข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ

- โรงเรียนได้จัดทำทะเบียนข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ
- โรงเรียนสนับสนุนปัจจัยที่จำเป็นในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ เช่น งบประมาณ ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
- โรงเรียนได้จัดระบบเครือข่ายระบบข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น เพื่อเผยแพร่การดำเนินงานของโรงเรียน เช่น มีเวปไซต์ หรือเฟสบุ๊คของโรงเรียนในการเผยแพร่ผลงานต่าง ๆ ของโรงเรียน
- โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำแผนงานวิชาการ
- โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ ได้
- โรงเรียนจัดทำระบบฐานข้อมูลของนักเรียน บุคลากร อาคารสถานที่ และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ให้มีระบบข้อมูลที่สามารถใช้ได้สะดวก รวดเร็ว
- ครูได้รับข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการตรงกับความต้องการและความจำเป็นในการใช้งาน
- โรงเรียนมีการเผยแพร่ฐานข้อมูลนักเรียน บุคลากร อาคารสถานที่ และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ให้กับบุคคลต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
- ระบบข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนมีประสิทธิภาพต่อการนำไปใช้ในงานวิชาการ
- โรงเรียนตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.2 การทำแผนงานวิชาการ

- โรงเรียนมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานวิชาการ
- โรงเรียนมีการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวิชาการให้กับบุคลากรที่ต้องใช้แผนงานวิชาการ
- โรงเรียนจัดประชุมปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการทำแผนงานวิชาการร่วมกัน
- โรงเรียนจัดงบประมาณที่เพียงพอต่อการทำแผนงานวิชาการของโรงเรียน
- บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการทำแผนงานวิชาการ และนำปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาแก้ปัญหาร่วมกัน
- หลังจากใช้แผนงานวิชาการ โรงเรียนมีการประเมินแผนงานวิชาการเพื่อนำมาปรับปรุงในการทำแผนงานในปีการศึกษาต่อไป
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

2.1 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

- โรงเรียนมีการวางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน
- โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ
- โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน
- บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์ และประเมิน เพื่อกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และคุณลักษณะอันพึง

ประสงค์ของผู้เรียน

- มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์

เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้

- ในระดับชั้นเรียนได้มีการวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำหลักสูตรร่วมกัน
- หลังจากทำหลักสูตรได้มีการตรวจสอบความถูกต้องของหลักสูตรสถานศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ
- อื่น ๆ โปรดระบุ)

2.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้

- โรงเรียนจัดโครงการให้ความรู้แก่บุคลากรก่อนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้
- โรงเรียนจัดให้บุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้
- มีการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทั้งในกลุ่มสาระเดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระตามความ

เหมาะสม

- หลังจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละ

ด้านและนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป

- อื่น ๆ โปรดระบุ)

2.3 การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

- โรงเรียนมีการจัดทำแผนการนิเทศให้กับครูผู้สอนทราบ
- โรงเรียนแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน
- โรงเรียนมีการสำรวจความต้องการเพื่อการได้รับการนิเทศจากครูผู้สอน
- โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนเทคนิคการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่าง

หลากหลายที่เหมาะสม

- หลังจากการนิเทศได้นำผลการนิเทศมาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

- อื่น ๆ โปรดระบุ)

2.4 การประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

- โรงเรียนมีการอบรมสร้างความเข้าใจในการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
- โรงเรียนมีการกำหนดประเด็นในการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
- มีการแต่งตั้งบุคลากรให้เป็นผู้ประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน
- นำผลที่ได้จากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป
- อื่น ๆ (ระบุ)

2.5 การรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

- โรงเรียนได้แต่งตั้งผู้ที่มีหน้าที่ทำรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน
- โรงเรียนกำหนดประเด็นที่ใช้ในการรายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจน
- มีการเผยแพร่รายงานผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
- มีการนำผลการรายงานการประเมินผลหลักสูตรมาวิเคราะห์และนำมาปรับปรุงในส่วนต่าง ๆ
- อื่น ๆ (ระบุ)

2.6 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

- มีการกำหนดประเด็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่ชัดเจน
- โรงเรียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา
- โรงเรียนนำประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษามาปรับปรุงหลักสูตร

สถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไปอย่างต่อเนื่อง

- อื่น ๆ (ระบุ)

3. การบริหารการจัดการเรียนรู้

3.1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

- โรงเรียนมีการวางแผนการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกัน
- โรงเรียนมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและ

ตอบสนองการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

โรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่สอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่าง ๆ ในเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรให้กำกับติดตามดูแลการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

โรงเรียนแต่งตั้งบุคลากรเพื่อตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

โรงเรียนมีนโยบายในการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

โรงเรียนมีนโยบายการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างกว้างขวาง

โรงเรียนมีโครงการและกิจกรรมที่รองรับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

อื่น ๆ (ระบุ)

3.2 การบริหารการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ

โรงเรียนมีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

โรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ใช้ในการบริหารงาน

โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน

โรงเรียนแต่งตั้งให้บุคลากรประเมินผลการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างชัดเจน

โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการบริหารการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระอย่างชัดเจนจากฝ่าย

บริหาร

โรงเรียนได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงการ

ดำเนินงานอยู่เสมอ

อื่น ๆ (ระบุ)

3.3 การส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน

โรงเรียนมีการแต่งตั้งบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน

โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียน

โรงเรียนกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน

กิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนที่โรงเรียนจัดได้แก่.....

อื่น ๆ (ระบุ)

4. การนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน

4.1 วิธีการนิเทศภายในโรงเรียน

โรงเรียนมีการทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบ

โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรผู้ดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน

โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศวิชาการ

ในโรงเรียน

- โรงเรียนมีการกำหนดกิจกรรมนิเทศภายในงานวิชาการหลากหลายรูปแบบ
- โรงเรียนมีการชี้แจงเทคนิควิธีการนิเทศภายในโรงเรียนให้บุคลากรทราบ
- โรงเรียนได้จัดการพัฒนาครูและบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและเทคนิคการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น
- โรงเรียนได้กำหนดประเด็นของการนิเทศภายในอย่างชัดเจน
- อื่น ๆ โปรดระบุ)

4.2 กระบวนการนิเทศภายใน

- โรงเรียนมีการกำหนดกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน
- โรงเรียนจัดให้มีการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง
- โรงเรียนจัดให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนในระดับต่าง ๆ เช่น ผู้บริหารนิเทศครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระนิเทศครูผู้สอน เพื่อนครูนิเทศครูผู้สอน
- โรงเรียนนำเอาผลการนิเทศภายในโรงเรียนมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน
- อื่น ๆ โปรดระบุ)

4.3 บทบาทผู้บริหาร

- ผู้บริหารมีการกำกับติดตามการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด
- ผู้บริหารมีการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศภายในอย่างชัดเจน
- ผู้บริหารจัดให้มีการให้ความรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน
- อื่น ๆ โปรดระบุ)

5. การวัดผลประเมินผลการเรียน

5.1 แนวทางการวัดและประเมินผล

- โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจน
- ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้โรงเรียนมีระเบียบว่าด้วยเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างชัดเจนเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด
- ส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง
- โรงเรียนมีการดำเนินงานการโอนผลการเรียนตามแนวปฏิบัติการเทียบโอนผลการศึกษาอย่างมีระบบ
- ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานอยู่เสมอ
- มีการจัดการพัฒนาบุคลากรให้ความรู้เรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากผู้เชี่ยวชาญ

- อื่น ๆ (ระบุ)

5.2 บทบาทผู้บริหาร

- ผู้บริหารมีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่วัดและประเมินผลอย่างชัดเจน
- ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายในการจัดการวัดและประเมินผลและทำความเข้าใจร่วมกับ

บุคลากรอย่างชัดเจน

- อื่น ๆ (ระบุ)

5.3 ผลของการวัดและประเมินผลการเรียน

โรงเรียนนำผลของการวัดและประเมินผลการเรียนมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการจัดการเรียนการสอน

- อื่น ๆ (ระบุ)

6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

6.1 แนวทางการดำเนินการสร้าง พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี

- โรงเรียนมีการจัดทำแผนการผลิตสื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับครูผู้สอน
- โรงเรียนมีการจัดทำงบประมาณในการจัดหาสื่อและสอบถามความต้องการการใช้สื่อจาก

ครูผู้สอนแล้วจัดทำมาให้ตามความต้องการ

- โรงเรียนสนับสนุนจัดหางบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อให้กับครูอย่างเพียงพอ

- ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ สร้างนวัตกรรม และใช้เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัด

กระบวนการเรียนรู้

- ครูผลิต พัฒนา และใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้

ให้กับผู้เรียน

- โรงเรียนจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน

- มีการจัดให้ประเมินผลคุณภาพของการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี และนำผลการ

ประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีนั้นต่อไป

6.2 การบริหารจัดการและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

- โรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และกำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน

- ผู้บริหารและครูมีการร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อการหาความรู้ของ

ผู้เรียนอยู่เสมอ

- ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสร้างแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและ

เหมาะสมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

- นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่
- นักเรียนสามารถคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้จากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน
- ผู้บริหารกำหนดให้มีการประเมินผลแหล่งเรียนรู้ และนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่อไป
- อื่น ๆ (ระบุ)

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

7.1 ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

- โรงเรียนมีการให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- โรงเรียนส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- โรงเรียนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่พบจากการทำวิจัย
- อื่น ๆ (ระบุ)

8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

8.1 บทบาทของชุมชนต่อสถานศึกษา

- โรงเรียนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
- โรงเรียนได้คัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเพื่อนำเสนอและแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ
- โรงเรียนให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียน
- โรงเรียนได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากชุมชน จนเกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ
- ชุมชนมีส่วนร่วม สนับสนุน ในการจัดหาสื่อ นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของครู
- โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินการทำงานร่วมกับชุมชน
- อื่น ๆ (ระบุ)

9. การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

9.1 ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

โรงเรียนมีการกำหนด แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัดอย่างชัดเจน

โรงเรียนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาจากประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมทุกประเด็น

โรงเรียนดำเนินการพัฒนางาน กำกับติดตาม ตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนส่งเสริมการให้ความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความจำเป็นให้กับบุคลากรในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนมีการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน เป็นระบบ

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9.2 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย สนับสนุน ให้กำลังใจในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา

มีการแต่งตั้งบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจนและครอบคลุมในทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 ปัญหาการดำเนินงานวิชาการ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงหรือเติมข้อความในช่องว่างที่กำหนด (แต่ละข้อสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

1. การวางแผนงานวิชาการ

ขาดการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการที่เป็นระบบ

ขาดงบประมาณและปัจจัยที่สนับสนุนการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ

ไม่ได้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจน ทำให้ขาดบุคลากรที่จะดูแลระบบอย่างต่อเนื่อง

ขาดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศงานวิชาการ

ขาดการวางระบบการเก็บข้อมูลระบบสารสนเทศงานวิชาการที่เป็นระบบ

ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลระบบสารสนเทศงานวิชาการให้เป็นปัจจุบัน

ไม่มีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการทำแผนงานวิชาการ

- การทำแผนงานวิชาการขาดงบประมาณและปัจจัยสนับสนุนในการทำแผนงานวิชาการ
- ขาดการประเมินผลการทำแผนงานวิชาการเพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป
- ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

- ขาดการแต่งตั้งมอบหมายผู้รับผิดชอบในการทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน
- ไม่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษา
- ขาดการนำหลักสูตรสถานศึกษามาปรับเพื่อการดำเนินการระดับชั้นเรียน
- โรงเรียนไม่มีการให้ความรู้กับบุคลากรเกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้
- ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้มีการร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน

ก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

- โรงเรียนไม่มีเทคนิคการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาที่หลากหลาย
- โรงเรียนไม่ได้มีการสร้างแผนการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อแจ้งให้กับบุคลากรทราบ
- โรงเรียนไม่ได้มีการสำรวจความต้องการการรับการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาจาก

บุคลากร

- โรงเรียนไม่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษา
- โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำการนิเทศหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน
- บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา
- โรงเรียนไม่ได้มีการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน
- โรงเรียนไม่ได้รายงานผลการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

และนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

- โรงเรียนไม่ได้มีการกำหนดประเด็นที่ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน
- โรงเรียนขาดการชี้แจงให้บุคลากรเห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา
- ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. การบริหารการจัดการเรียนรู้

- โรงเรียนไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
- โรงเรียนขาดการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอน
- โรงเรียนไม่มีการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามความต้องการและความ

สามารถของผู้เรียน

- โรงเรียนไม่มีการส่งเสริมการจัดบรรยากาศในห้องเรียน
- โรงเรียนขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบรรยากาศในห้องเรียน
- โรงเรียนไม่มีนโยบายการกระจายการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

- ในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารงาน
- ในการบริหารงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ได้รับการประเมินการบริหารงานเพื่อนำมา

ปรับปรุงอย่างจริงจัง

- โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนที่ชัดเจน
- งบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม
- ขาดแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน
- ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน

โรงเรียนไม่ได้มีเทคนิควิธีการนิเทศภายในที่หลากหลายและเหมาะสมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู

- โรงเรียนไม่มีการวางแผนการนิเทศภายในวิชาการเพื่อแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
- โรงเรียนไม่ได้มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศภายในงานวิชาการที่ชัดเจน
- โรงเรียนไม่ได้กำหนดกิจกรรมที่จะใช้ในการรับการนิเทศภายในงานวิชาการ
- หลังจากการรับการนิเทศแล้วโรงเรียนไม่ได้ส่งเสริมให้นำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ผู้บริหารวิชาการกำกับติดตามดูแลการนิเทศภายในงานวิชาการ
- ในการจัดทำเครื่องมือจากที่เทศโรงเรียนไม่ได้มีการให้ความรู้กับบุคลากรในการสร้างเครื่องมือ

ที่มีประสิทธิภาพ

- ขาดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายในงานวิชาการ
- ปัญหาอื่น ๆ(โปรดระบุ)

5. การวัดผลและประเมินผลการเรียน

- โรงเรียนไม่มีการทำคู่มือที่ใช้การการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- โรงเรียนไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน
- โรงเรียนไม่ได้ให้ความรู้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ผู้บริหารขาดความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไม่สามารถให้คำปรึกษากับบุคลากรได้

- โรงเรียนไม่ได้กำหนดแนวทางในการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการ

ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

- ปัญหาอื่น ๆ(โปรดระบุ)

6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้

- โรงเรียนไม่มีการวางแผนส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อ
- โรงเรียนไม่มีการจัดหาสื่อเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับครูผู้สอน
- โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนในการใช้ผลิตสื่อ
- บุคลากรในโรงเรียนขาดความรู้ในการสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ใช้เป็นสื่อในการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้

- โรงเรียนขาดสื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- โรงเรียนไม่มีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- ขาดการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีในโรงเรียนให้พร้อมสำหรับการศึกษานักเรียน
- ไม่มีการแต่งตั้งบุคลากรที่ดูแลแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนที่ชัดเจน
- ขาดการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน
- ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- ขาดการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรในเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ผู้บริหารไม่ได้กำหนดนโยบายในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

- โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือกับชุมชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการร่วมการจัดการศึกษา
- คณะกรรมการสถานศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการด้านต่าง ๆ
- ไม่มีการแบ่งระดับการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาลงมาในระดับสายชั้น
- ไม่มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา
- ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. การประกันคุณภาพศึกษากับงานวิชาการ

- บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาทางวิชาการ
- บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา
- บุคลากรไม่เข้าใจวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา
- บุคลากรขาดทักษะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- โรงเรียนไม่มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาแต่ละส่วนที่ชัดเจน

ปัญหาอื่น ๆ(โปรดระบุ)

.....

คิวอาร์โค้ดในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

รายชื่อโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ
ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในปีการศึกษา 2562

รายชื่อโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกวิชา ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. โรงเรียนวัดสุวรรณ	สำนักงานเขตหนองแขม
๒. โรงเรียนกลางคลองสอง	สำนักงานเขตคลองสามวา
๓. โรงเรียนบางชัน	สำนักงานเขตคลองสามวา
๔. โรงเรียนวัดสุทธิสะอาด	สำนักงานเขตคลองสามวา
๕. โรงเรียนประชานิเวศน์	สำนักงานเขตจตุจักร
๖. โรงเรียนวัดไทโร	สำนักงานเขตจอมทอง
๗. โรงเรียนวัดนาคนิมิต	สำนักงานเขตจอมทอง
๘. โรงเรียนวัดบางขุนเทียนนอก	สำนักงานเขตจอมทอง
๙. โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง	สำนักงานเขตจอมทอง
๑๐. โรงเรียนบำรุงวิวรรณ์วิทยา	สำนักงานเขตดอนเมือง
๑๑. โรงเรียนประชาอุทิศ	สำนักงานเขตดอนเมือง
๑๒. โรงเรียนพหลโยธิน	สำนักงานเขตดอนเมือง
๑๓. โรงเรียนวัดดอนเมือง	สำนักงานเขตดอนเมือง
๑๔. โรงเรียนวิชาการ	สำนักงานเขตดินแดง
๑๕. โรงเรียนวิชูทิศ	สำนักงานเขตดินแดง
๑๖. โรงเรียนวัดจันทรมุข	สำนักงานเขตดุสิต
๑๗. โรงเรียนวัดประชาราษฎร์	สำนักงานเขตดุสิต
๑๘. โรงเรียนวัดราชาธิวาส	สำนักงานเขตดุสิต
๑๙. โรงเรียนวัดประสาธน์	สำนักงานเขตตลิ่งชัน
๒๐. โรงเรียนวัดโพธิ์	สำนักงานเขตตลิ่งชัน
๒๑. โรงเรียนวัดรัชฎาธิฐาน	สำนักงานเขตตลิ่งชัน
๒๒. โรงเรียนคลองบางพรหม	สำนักงานเขตทวีวัฒนา
๒๓. โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม	สำนักงานเขตทวีวัฒนา
๒๔. โรงเรียนนาหลวง	สำนักงานเขตทุ่งครุ
๒๕. โรงเรียนราชประชาอุทิศ	สำนักงานเขตทุ่งครุ
๒๖. โรงเรียนราษฎร์บูรณะ	สำนักงานเขตทุ่งครุ
๒๗. โรงเรียนสามัคคีบำรุง	สำนักงานเขตทุ่งครุ
๒๘. โรงเรียนก้นตฬาราม	สำนักงานเขตธนบุรี
๒๙. โรงเรียนวัดบางสะแกนอก	สำนักงานเขตธนบุรี
๓๐. โรงเรียนวัดบางเสาธง	สำนักงานเขตบางกอกน้อย
๓๑. โรงเรียนวัดวิเศษการ	สำนักงานเขตบางกอกน้อย

รายชื่อโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกวิชา ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๓๒. โรงเรียนวัดศรีสุदारาม	สำนักงานเขตบางกอกน้อย
๓๓. โรงเรียนวัดท่าพระ	สำนักงานเขตบางกอกใหญ่
๓๔. โรงเรียนบ้านบางกะปิ	สำนักงานเขตบางกะปิ
๓๕. โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง	สำนักงานเขตบางกะปิ
๓๖. โรงเรียนแก้วขำทำบอุปถัมภ์	สำนักงานเขตบางขุนเทียน
๓๗. โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา	สำนักงานเขตบางขุนเทียน
๓๘. โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์	สำนักงานเขตบางเขน
๓๙. โรงเรียนบ้านบัวมล	สำนักงานเขตบางเขน
๔๐. โรงเรียนวัดไตรรัตนาราม	สำนักงานเขตบางเขน
๔๑. โรงเรียนหมู่บ้านเศรษฐกิจ	สำนักงานเขตบางแค
๔๒. โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์	สำนักงานเขตบางนา
๔๓. โรงเรียนรุ่งเรืองอุปถัมภ์	สำนักงานเขตบางนา
๔๔. โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์	สำนักงานเขตบางนา
๔๕. โรงเรียนอำนวยการกสิวิษุสรณ์	สำนักงานเขตบางนา
๔๖. โรงเรียนพรหมราชกูร์รังสรรค์	สำนักงานเขตบางบอน
๔๗. โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร	สำนักงานเขตบางบอน
๔๘. โรงเรียนวัดเปาโรหิตย์	สำนักงานเขตบางพลัด
๔๙. โรงเรียนวัดรวก	สำนักงานเขตบางพลัด
๕๐. โรงเรียนวัดแก้วแจ่มฟ้า	สำนักงานเขตบางรัก
๕๑. โรงเรียนวัดสวนพลู	สำนักงานเขตบางรัก
๕๒. โรงเรียนวัดหัวลำโพง	สำนักงานเขตบางรัก
๕๓. โรงเรียนคลองกุ่ม	สำนักงานเขตบึงกุ่ม
๕๔. โรงเรียนประสาทวิทยา	สำนักงานเขตบึงกุ่ม
๕๕. โรงเรียนแย้มจาดวิษานุสรณ์	สำนักงานเขตบึงกุ่ม
๕๖. โรงเรียนวัดปทุมวนาราม	สำนักงานเขตปทุมวัน
๕๗. โรงเรียนสวนลุมพินี	สำนักงานเขตปทุมวัน
๕๘. โรงเรียนวัดตะกล้า	สำนักงานเขตประเวศ
๕๙. โรงเรียนราชบพิธ	สำนักงานเขตพระนคร
๖๐. โรงเรียนวัดตรีทศเทพ	สำนักงานเขตพระนคร
๖๑. โรงเรียนวัดมหรณพาราม ในพระราชูปถัมภ์	สำนักงานเขตพระนคร

รายชื่อโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกวิชา ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๖๒. โรงเรียนวัดสุทัศน์	สำนักงานเขตพระนคร
๖๓. โรงเรียนวัดอินทรวีหาร	สำนักงานเขตพระนคร
๖๔. โรงเรียนบางจาก	สำนักงานเขตภาษีเจริญ
๖๕. โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	สำนักงานเขตภาษีเจริญ
๖๖. โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี	สำนักงานเขตภาษีเจริญ
๖๗. โรงเรียนวัดโตนด	สำนักงานเขตภาษีเจริญ
๖๘. โรงเรียนมีนบุรี	สำนักงานเขตมีนบุรี
๖๙. โรงเรียนวัดช่องนนทรี	สำนักงานเขตยานนาวา
๗๐. โรงเรียนวัดบางปะกอก	สำนักงานเขตราชบุรีบูรณะ
๗๑. โรงเรียนวัดสน	สำนักงานเขตราชบุรีบูรณะ
๗๒. โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง	สำนักงานเขตลาดกระบัง
๗๓. โรงเรียนวัดทิพพาวาส	สำนักงานเขตลาดกระบัง
๗๔. โรงเรียนเทพวิทยา	สำนักงานเขตลาดพร้าว
๗๕. โรงเรียนเพชรถนนอม	สำนักงานเขตลาดพร้าว
๗๖. โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ	สำนักงานเขตวัฒนา
๗๗. โรงเรียนวัดดอน	สำนักงานเขตสาทร
๗๘. โรงเรียนวัดยานนาวา	สำนักงานเขตสาทร
๗๙. โรงเรียนซอยแอนเนกซ์	สำนักงานเขตสายไหม
๘๐. โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย	สำนักงานเขตสายไหม
๘๑. โรงเรียนวัดหนองแขม	สำนักงานเขตหนองแขม
๘๒. โรงเรียนลำผักชี	สำนักงานเขตหนองจอก
๘๓. โรงเรียนวัดแสนเกษม	สำนักงานเขตหนองจอก
๘๔. โรงเรียนวัดหนองจอก	สำนักงานเขตหนองจอก
๘๕. โรงเรียนสุเหร่าสนามกลางลำ	สำนักงานเขตหนองจอก
๘๖. โรงเรียนหลวงแพ่ง	สำนักงานเขตหนองจอก
๘๗. โรงเรียนเคหะท่อมสองห้องวิทยา	สำนักงานเขตหลักสี่
๘๘. โรงเรียนวัดหลักสี่	สำนักงานเขตหลักสี่
๘๙. โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม	สำนักงานเขตห้วยขวาง

The logo of Siam University is a circular emblem. It features a central shield with a crown on top, surrounded by a wreath. The shield is set against a background of a globe. The emblem is encircled by a thick border with a rope-like texture. The Thai text 'มหาวิทยาลัยสยาม' is written along the top inner edge of the circle, and 'SIAM UNIVERSITY' is written along the bottom inner edge. Two small star-like symbols are positioned on the left and right sides of the circle.

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ สน 0210.4/ว 4

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
38 ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160

7 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณพรทิพย์ มาศรับบาล สติสุขผู้อำนวยการศึกษานานาชาติ โรงเรียนบ้านขุนประเทศ

ด้วย นางสาววรรณสละภา ไตนแดง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการ ดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศ ทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ การศึกษาการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษา แห่งชาติ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเรือตรีหญิง

(สุภัทรา เขียววงศ์)

รองอธิการบดีและรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักสถาบันบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. 0 2457 0068 ต่อ 3329 โทรสาร 0 2868 6852

พยานพสุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาววรรณสละภา ไตนแดง โทร. 083-155-9607

ที่ สน 0210.4/ ว 4

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
38 ถนนพหลโยธิน แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160

7 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้ตรวจการ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณพิระลัดดา เกษกิ ศึกษาพิเศษที่สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้วย นางสาววรรณละภา ไตแดง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการ ดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศ ทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เฌวยอด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ การศึกษาการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษา แห่งชาติ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือขอให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้ตรวจการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้ตรวจตราอาจารย์ ดร.พลเรือตรีหญิง

(สุภัทรา เอื้อวงศ์)

รองอธิการบดีและรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2457-0068 ต่อ 5329 โทรสาร 0-2868-6852

หมายเหตุ: ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาววรรณละภา ไตแดง โทร. 083-155-9607

ที่ สป 0210.4/14

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
38 ถนนเพชรเกษม แขวงบางพลี
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160

7 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณจุฑาภรณ์ พุทธิธรรมา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านขุนทะเล

ด้วย นางสาววรรณธาดา ไคนแดง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี แฉวยอด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ได้แก่ การศึกษการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเจ็ดดีหญิง

(สุภัทรา เอื้อวงศ์)

รองอธิการบดีและรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2457-0068 ต่อ 5329 โทรสาร 0-2868-6852

หมายเหตุ - ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาววรรณธาดา ไคนแดง โทร. 083-155-9607

ที่ สบ 0210.4/ว.4

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสกลนคร
38 ถนนเพชรเกษม แขวงบางพลี
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

7 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอลงเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณลุงมิ่ง วีระชาติ ครูชำนาญการ โรงเรียนคลองปลอกเหล็ก

ด้วย นางสาววรรณละภา ไตแดง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสกลนคร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการ ดำเนินงานวิสาหกิจระดับประถมศึกษารองโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศ ทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ " โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุษภูมิ เนรมยงค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ การศึกษาการดำเนินงานวิสาหกิจระดับประถมศึกษารองโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษา แห่งชาติ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเรือตรีหญิง

(สุภัทรา เรียงวงศ์)

รองอธิการบดีและรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2457-0068 ต่อ 5329 โทรสาร 0-2868-6852

พจนานุกรม : ดิจิทัลข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาววรรณละภา ไตแดง โทร. 083-155-9607

ที่ สน 0210.4/ว.4

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
38 ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160

7 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอลงทะเบียนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวิทยา วงศ์ษา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโตนด

ด้วย นางสาววรรณลลภา โตนดง นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการ ดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศ ทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี แฉวยอด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ การศึกษาการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษา แห่งชาติ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรืออนุมัติให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลกรังตรีพันธุ์

(พลกรัง เอื้อวงศ์)

รองอธิการบดีและรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร 0-2457-0068 ต่อ 5329 โทรสาร 0-2868-6852

ทนายเหตุ : คือการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาววรรณลลภา โตนดง โทร. 083-155-9607

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ที่ สน 0210.4/ว 10

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
38 ถนนเพชรเกษม
เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ 10160

5 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาววรรณลดา โสแดง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เนรมอล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งนักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในหน่วยงานของท่าน โดยใช้แบบสอบถามการศึกษาการดำเนินงานวิชาการระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการในการประเมินคุณภาพของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ซึ่งข้อมูลที่ได้จะไม่เปิดเผยต่อการใช้ประโยชน์ของผู้ให้ข้อมูลใดๆ ทั้งสิ้น และข้อมูลที่ได้จะนำมาใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอลงความอนุเคราะห์และโปรดพิจารณาให้นักศึกษาดังกล่าว เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเจตน์ธีรบุญ

(สุวิฑรา เอี้ยววงศ์)

วิชาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2457-0068 ต่อ 5329 โทรสาร 0-2868-6852

Email : phd_bd2@siam.ac.th

หมายเหตุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อสำนักทะเบียน นางสาววรรณลดา โสแดง โทร. 083-155-9607

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาววรรณละภา โตแดง
วัน/เดือน/ปีเกิด	2 กรกฎาคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	21/2 หมู่ 1 ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
การทำงาน	ครู โรงเรียนบ้านขุนประเทศ สำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ปริญญาตรี สาขาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ.2556 ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม